

Kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev.

URADNI LIST

Ljubljanske in mariborske oblasti.

Vsebina:

310. Kazenski zakonik za kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Zakoni in kraljevske uredbe.

310.

Mi

Aleksander I.,

po milosti božji in narodni volji
kralj Srbov, Hrvatov in Slovencev,predpisujemo in proglašamo na predlog Našega
ministra pravde in po zaslišanju predsednika Na-
šega ministrskega svetaKazenski zakonik
za kraljevino Srbov, Hrvatov in
Slovencev.*

I. oddelek: Občni del.

I. poglavje.

Uvodne odredbe.

§ 1.

Nihče ne sme biti kaznovan zaradi dejanja, za
katero ni predpisal zakon, preden je bilo storjeno,
da bo in kako bo kaznovan oni, ki ga stori.

§ 2.

Če se kazenski zakon po storjenem kaznivem
dejanju izpremeni, se uporablja milejši zakon.Očuvne odredbe se uporabljajo po novem za-
konu, najsi ne bi bil storilec po njem obsojen na
kazen.

§ 3.

Na vsakogar, ki stori v kraljevini Srbov, Hrv-
atov in Slovencev kaznivo dejanje, se uporabi ta
zakon.Ta zakon se uporablja tudi na dejanja, storjena
na domačem brodu ali zrakoplovu, tudi takrat,
kadar ta ni ob času storjenega dejanja v območju
kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev.

§ 4.

Ta zakon se uporabi tudi na onega, ki stori iz-
ven kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev kakšno
izmed kaznivih dejanj, navedenih v §§ 91. do 98.,
§§ 102. do 104., §§ 106. do 110., § 115., prvem od-
stavku, § 215., št. 1. in 2., § 222., § 225., § 229.,
§§ 234. do 239. in § 283.

§ 5.

Ta zakon se uporabi tudi na inozemca, ki stori
izven kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev zoper
njo ali njenega državljana kakšno drugo kaznivo
dejanje (§ 4.), za katero predpisuje ta zakon naj-
manj kazen zopora, če pride v kraljevino ali če se
izroči njenim oblastvom.

§ 6.

Ta zakon se uporabi tudi na državljana kralje-
vine Srbov, Hrvatov in Slovencev, ki stori razen
kaznivih dejanj, navedenih v § 4., kakšno drugo* «Službene Novine kraljevine Srba, Hrvata i
Slovenaca» z dne 9. februarja 1929., št. 33/XVI.kaznivo dejanje izven kraljevine Srbov, Hrvatov in
Slovencev, če pride v kraljevino ali če se izroči
njenim oblastvom.

§ 7.

Ta zakon se uporabi tudi na inozemca, ki stori
izven kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev zoper
tujo državo ali zoper inozemca zločinstvo, za ka-
tero predpisuje ta zakon najmanj robijo, če je
prišel v kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev, pa
se njegova izročitev ni zahtevala ali se je zahte-
vala, pa je bila ta zahteva zavrnjena, in če odredi
pregon minister pravde.

§ 8.

V primerih §§ 5. do 7. se storilec ne kaznuje:

1. če je kazen, na katero je bil obsojen v ino-
zemstvu, popolnoma prestal;2. če je v inozemstvu oproščen s pravnomočno
sodbo ali če mu je kazen odpuščena;3. če se kaznuje kaznivo dejanje po inozem-
skem zakonu samo na predlog, po odobritvi ali
na zasebno tožbo, a le-ti niso podani;4. če je pravica do pregona ali pravica do iz-
vršitve kazni po inozemskem zakonu zastarana.

§ 9.

Če za kaznivo dejanje, navedeno v §§ 5. do 7.
v zakonih države, v kateri je bilo storjeno, kazen
ni predpisana, se započne pregon v kraljevini
Srbov, Hrvatov in Slovencev samo na zahtevo mi-
nistra pravde.

§ 10.

Kazen, ki jo je storilec deloma prestal v ino-
zemstvu zaradi istega kaznivega dejanja, se všteje
ob izrekanju nove kazni v kraljevini Srbov, Hrv-
atov in Slovencev, če pa nista kazni iste vrste,
po svobodni oceni sodišča.

§ 11.

Kaznivo dejanje je storjeno na onem kraju, kjer
je bilo bitje kaznivega dejanja ostvarjeno bodisi
celoma, bodisi deloma, ob poskusu pa, kjer naj
bi se bilo ostvarilo naklepoma.Kaznivo dejanje je storjeno takrat, kadar je
storilec ravnal ali je moral ravnati, ne glede na
nastop posledice dejanja.

§ 12.

Državljan kraljevine Srbov, Hrvatov in Slo-
vencev se ne sme izročiti tuji državi.Inozemci se ne smejo izročati zbog političnih
kaznivih dejanj.

§ 13.

Predpisi tega zakona se ne uporabljajo na
osebe, ki jih je kaznovati zaradi storjenega kazni-
vega dejanja po posebnih zakonih.

§ 14.

Po tem zakonu so:

1. «otroci» osebe, ki niso dovršile 14 let;
«mlajši maloletniki» so osebe, ki imajo 14 let, a
niso dovršile 17 let; «starejši maloletniki» so
osebe, ki imajo 17 let, a niso dovršile 21. leta;2. «krčma» pomeni vsak prostor, kjer se točijo
alkoholne pijače;3. za «državnega uslužbenca» se smatra poleg
osebe, ki je v državni službi po zakonu o civilnihuradnikih in ostalih državnih uslužbencih, tudi
oseba, ki je v službi pri državnem ali samouprav-
nem oblastvu ali ki vrši z zakonsko pooblastitvijo
trajno ali začasno javno službo, a ne spada pod
zakon o uradnikih;4. «listina» je vsak predmet, ki je sposoben
ali namenjen, služiti za dokaz činjenice, ki ima
pomen za pravne odnose;5. «denar» je kovinski in papirnati denar, ki je
na podstavi zakona v tečaju v naši ali v tuji državi;6. «premična» stvar je tudi električna, parna
in vsaka druga slična energija;7. pod «silo» se umeje tudi uporaba hipnoze in
omamljivih sredstev z namero, da se kdo zoper
svojo voljo onesvesti ali da se onesposobi za odpor.

II. poglavje.

Kaznivo dejanje in storilec.

1. Razdelitev kaznivih dejanj.

§ 15.

Kazniva dejanja so po tem zakonu zločinstva
ali prestopki.Zločinstva so ona kazniva dejanja, za katera
predpisuje zakon smrtno kazen, robijo ali zato-
čenje.Prestopki so ona kazniva dejanja, za katera
predpisuje zakon strogi zapor, zapor ali denarno
kazen.2. Kazenska odgovornost in kazni-
vost.

§ 16.

Kaznivo dejanje je storjeno naklepoma: če je
storilec hotel njegovo izvršitev ali če je, dasi ve vna-
prej za prepovedano posledico, ki utegne nastopiti
iz njegovega dejanja, pristal na njen nastop, ne
glede na to, ali je to želel ali ne.Kaznivo dejanje je storjeno iz malomarnosti:
če je storilec vnaprej vedel za nastopivšo posle-
dico, pa je lahkomišlno smatral, da jo bo mogel
odvrniti, ali če ni vedel vnaprej za nastopivšo pos-
ledico, dasi je mogel ali moral vedeti zanjo zlasti
po svojih osebnih lastnostih.

§ 17.

Če je nastala iz kaznivega dejanja posledica,
ki je težja, kot je bila v naklepu, ter predpisuje
za tako posledico zakon strožjo kazen, je izreči to
strožjo kazen samo, če se mora pripisati nasto-
pivša posledica storilčevi malomarnosti.

§ 18.

Če ne predpisuje zakon drugače, se kaznuje
storilec samo zaradi kaznivega dejanja, storjenega
naklepoma.Zaradi kaznivega dejanja, ki je bilo storjeno
iz malomarnosti, se kaznuje storilec samo, če to
zakon izrečno predpisuje.

§ 19.

Za kaznivo dejanje, storjeno naklepoma, ni
odgovoren, kdor ob času, ko je storil dejanje, ni
vedel za katerokoli izmed bistvenih oznamenil
bitja kaznivega dejanja, najsi so stvarnega ali
pravnega značaja.Če storilec za ta oznamenila ni vedel zbog
malomarnosti, je odgovoren za malomarno kaznivo

dejanje v primeru, v katerem je predpisana kazen tudi za malomarnost.

§ 20.

Odgovoren ni oni, ki smatra ob storitvi dejanja pomotoma, da obstoje okoliščine, po katerih bi bilo to dejanje dopustno, če bi te okoliščine resnično obstajale.

Če je bil storilec v tej zmoti zbog malomarnosti, je odgovoren za malomarno kaznivo dejanje v primeru, v katerem je predpisana kazen tudi za malomarnost.

§ 21.

Neznanje ali nepravilno pojmovanje tega kazenskega zakona ne opraviča nikogar; toda glede na razmere, v katerih je bilo kaznivo dejanje storjeno, sme izreči sodišče milejšo kazen, v posebno lahkkih primerih pa sme storilca tudi oprostiti vsake kazni.

§ 22.

Odgovoren ni oni, ki ob času, ko je storil dejanje, ni mogel pojmovati narave in pomena svojega dejanja ali po tem pojmovanju ravnati zbog duševnega razstroja ali skaljene zavesti ali duševne nerazvitosti ali slaboumnosti.

Če je bilo kakšno izmed navedenih stanj tako, da sta bili zaradi tega pri storilcu ob času, ko je storil dejanje, pojmovanje narave in pomena dejanja ali možnost ravnanja temu primerno bistveno zmanjšani, sme sodišče omiliti kazen po svobodni oceni.

§ 23.

Kaznivega dejanja ni, če izključujejo predpisi javnega ali zasebnega prava protipravnost ravnanja.

§ 24.

Ono dejanje, ki ga stori kdo v silobranu, ni protipravno.

Silobran je ona obramba, ki je potrebna, da odvrne kdo od sebe ali od koga drugega istočasen protipravljen napad.

Če storilec prekorači meje obrambe, mu sme sodišče kazen po svobodni oceni (§ 72.) omiliti; ni ga pa kaznovati, če stori to prekoračitev zbog hude razdraženosti, prepasti ali strahu.

§ 25.

Kaznovati ni onega, ki stori kakšno dejanje, da odvrne od sebe ali od koga drugega istočasno, drugače neodklonljivo nezakriviljeno nevarnost za življenje, telo, prostost, čast, imovino ali drugo dobro, če ni poškodba, ki jo je storil s tem dejanjem, večja od nevarnosti; v nasprotnem primeru sme sodišče omiliti kazen po svobodni oceni (§ 72.).

Ta predpis se ne sme uporabiti na onega, ki se je dolžan izpostavljati nevarnosti.

3. Odgovornost maloletnikov.

§ 26.

Otrok, ki stori dejanje, za katero predpisuje kazenski zakon kazen, se ne sme ne preganjati ne kaznovati.

Takega otroka je izročiti roditeljem ali varuhom (skrbnikom) ali šolskemu oblastvu, da ga kaznujejo, da skrbе zanj in da ga nadzirajo.

Če je tak otrok zanemarjen ali moralno pokvarjen, ga je izročiti zavodu za vzgajanje ali primerni rodbini, kjer ostane, dokler se ne poboljša, toda najdlje do dovršenega sedemnajstega leta.

To prisilno vzgajanje odredi varstveno sodišče.

§ 27.

Mlajši maloletnik se ne sme kaznovati, če ni mogel pojmovati narave in pomena svojega dejanja ali ravnati po tem pojmovanju.

Takega mlajšega maloletnika je izročiti roditeljem ali varuhom (skrbnikom) ali osebam, ki skrbе zanj, da ga kaznujejo, da ga nadzirajo in se brigajo zanj.

Če je tak maloletnik zanemarjen ali moralno pokvarjen, se izroči zavodu za vzgajanje ali primerni rodbini, kjer ostane, dokler se ne poboljša, toda najmanj leto dni in najdlje do dovršenega enaindvajsetega leta.

§ 28.

Če je mlajši maloletnik toliko zrel, da je mogel pojmovati naravo in pomen svojega dejanja ter po tem pojmovanju ravnati, se mu izreče ukor ali odpust na preskušnjo ali oddaja v zavod za vzgajanje ali v zavod za poboljševanje mlajših maloletnikov.

Mlajšemu maloletniku se izreče ukor, če je kaznivo dejanje bolj neznatne narave in če je nastalo iz očitvidne nepremišljenosti ali lahkomišelnosti.

Mlajši maloletnik se odpusti na preskušnjo za dobo do enega leta, če je nastalo kaznivo dejanje iz zgoraj navedenih razlogov, a je težje narave.

Vse te odredbe se uporabijo, če ni potrebno ne poboljševanje.

Oddaja v zavod za vzgajanje se izreče zoper mlajšega maloletnika, če je zanemarjen ali moralno pokvarjen. V zavodu mora ostati, dokler se ne poboljša, toda najmanj leto dni in najdlje do dovršenega enaindvajsetega leta.

Oddaja v zavod za poboljševanje se izreče zoper mlajšega maloletnika, če je toliko pokvarjen, da se ne more sprejeti v zavod za vzgajanje. V tem zavodu ostane, dokler se ne poboljša, toda najmanj tri in najdlje deset let.

Mlajši maloletnik, ki stori, ko je dovršil petnajst let, v zavodu za vzgajanje ali v zavodu za poboljševanje ali izven zavoda zločinstvo in ki ga spozna sodišče za toliko zrelega, da je mogel pojmovati naravo in pomen svojega dejanja in ravnati po tem pojmovanju, se kaznuje po predpisu § 30. Zaradi drugega kaznivega dejanja, storjenega med vzgajanjem ali poboljševanjem, se kaznuje disciplinski.

§ 29.

Z odredbami, ukrenjenimi zoper mlajše maloletnike, niso združene nikakršne druge pravne posledice. Mlajši maloletnik, zoper katerega so bile te odredbe ukrenjene, se smatra za neoporočnega.

§ 30.

Starejši maloletnik se kaznuje po teh pravilih:

1. zaradi kaznivega dejanja, za katero predpisuje zakon smrtno kazen ali dosmrtno robijo, se kaznuje z robijo ali zatočenjem najmanj sedmih let;

2. zaradi kaznivega dejanja, za katero predpisuje zakon časno kazen, ni sodišče vezano na najmanjšo mero kazni, ki jo predpisuje zakon za to kaznivo dejanje, niti ne sme izreči večje od desetih let, če je uporabi robijo ali zatočenje.

3. če sodišče spozna, da je treba kazen omiliti, sme izreči namesto robije ali zatočenja strogi zapor ali zapor.

Starejši maloletnik ne sme biti obsojen na izgubo častnih pravic.

Obsojeni starejši maloletnik prestaja kazen prav do dovršenega enaindvajsetega leta ločen od polnoletnikov v posebnih zavodih.

4. Poskus.

§ 31.

Kdor je izvršitev naklepne kaznivega dejanja začel, a ga ni dovršil, se kaznuje zaradi poskusa ob zločinstvih vedno, ob prestopkih pa samo, če zakon to izrečno predpisuje.

§ 32.

Zaradi poskusa se sme kaznovati storilec mileje kot zaradi izvršenega dejanja.

Če je sredstvo, s katerim je kdo poskusil izvršitev kaznivega dejanja, ali predmet, zoper katerega je poskušal izvršitev, tak, da se ne bi moglo izvršiti kaznivega dejanja niti s takim sredstvom niti zoper tak predmet niti ob nobenih pogojih, omili sodišče storilcu kazen po svobodni oceni; v posebno lahkkih primerih pa ga sme oprostiti vsake kazni.

Zaradi pripravljanih dejanj se storilec ne kaznuje, razen v primerih, za katere zakon to posebe predpisuje.

§ 33.

Zaradi poskusa se storilec ne kaznuje, če je prostovoljno odstopil od izvršitve ali če je prostovoljno odvrnil posledico, ki bi nastopila z izvršitvijo kaznivega dejanja, preden je zvedel, da je njegov dejanje razkrito.

5. Nasnova in pomoč.

§ 34.

Kdor drugega naklepoma zavede ali nasnuje, da stori kaznivo dejanje, se kaznuje, kakor bi ga bil sam storil.

Kdor poskuša drugega naklepoma zavesti ali nasnovati, da bi storil zločinstvo, se kaznuje zaradi takega poskusa mileje.

Kdor drugemu naklepoma pomore, storiti kaznivo dejanje, se sme kaznovati mileje.

Osebnostne razmere, lastnosti in okoliščine, zbog katerih se ali odgovornost izključuje ali kaznivost povečava, zmanjšuje ali izključuje, se smejo vzeti v poštev samo pri onem storilcu, nasnovatelju ali pomagачu, pri katerem se najdejo.

Kdor naklepoma zavede drugega, da izvrši iz malomarnosti kaznivo dejanje, ali kdor mu naklepoma pomore pri izvršitvi takega dejanja, se smatra za storilca tega dejanja.

III. poglavje.

Kazni.

§ 35.

Glavne kazni so: smrtna kazen, robija, zatočenje, strogi zapor, zapor in denarna kazen.

Stranski kazni sta: izguba častnih pravic in izguba službe.

§ 36.

Smrtna kazen se izvršuje z obešanjem.

§ 37.

Robija je dosmrtna ali časna.

Časna robija ne sme biti krajša od enega in ne daljša od dvajsetih let.

Kjer ni zakon izrečno dejal, da je robija dosmrtna, je časna.

Robija se prestaja v posebnih kazenskih zavodih.

§ 38.

Zatočenje ne sme biti krajše od enega in ne daljše od dvajsetih let.

Zatočenje se prestaja v posebnih kazenskih zavodih.

§ 39.

Strogi zapor in zapor ne smeta biti krajša od osmih dni in ne daljša od petih let.

Strogi zapor in zapor enega leta in dlje se prestaja v posebnih kazenskih zavodih, krajši pa praviloma v sodnih zaporih.

§ 40.

Kazni na prostosti se izvršujejo ločeno po vrsti in trajanju kazni, po spolu in starosti in po posebnosti obsojene osebe.

Izvrševanje kazni se začne v posebnih kazenskih zavodih praviloma v celici, nadaljuje se postopoma v skupnem zaporu pri delu z osamitvijo ponoči in med odmorom, potem v oddelku za svobodnjake in naposled na pogojnem odpustu.

V sodnih zaporih se izvršujejo kazni na prostosti praviloma v celici ali v skupnem zaporu.

Vsak obsojenec mora delati.

Natančnejše predpise o izvrševanju teh kazni obseza poseben zakon o izvrševanju kazni na prostosti.

§ 41.

Časna robija, zatočenje, strogi zapor in zapor se računijo na leta in mesece, strogi zapor in zapor do treh mesecev pa tudi na polne dni.

Za en dan se šteje štiri in dvajset ur, mesec in leto pa se računata po koledarskem času.

§ 42.

Denarna kazen ne sme biti manjša nego pet in dvajset dinarjev.

Denarna kazen se steka v fond za zidanje in popraviljanje kazenskih zavodov, zavodov za vzgajanje in poboljševanje in zavodov za izvrševanje očevalnih odredb.

§ 43.

V sodbi se odredi za plačilo denarne kazni rok, ki ne sme biti krajši nego štirinajst dni in ne daljši nego tri mesece od dne, ko je postala sodba pravnomočna.

Če nima obsojenec v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev stalnega bivališča, sme zahtevati sodišče od njega plačilo ali jamstvo takoj.

Sodišče sme dovoliti obsojencu plačevanje denarne kazni v delnih odplačilih. V tem primeru je treba odrediti velikost odplačil in čas, v katerem se mora denarna kazen izplačati. Ta čas ne sme biti daljši od enega leta.

Sodišče sme dovoliti siromašnemu obsojencu, da odsluži denarno kazen z delom, opravlja kakšen posel v korist fonda, navedenega v § 42., če je kaj takih poslov.

Natančnejše predpise o vrsti dela in njega poračunavanju za denarno kazen izda minister pravde z uredbo.

§ 44.

Če obsojenec v odrejenem roku ne izplača denarne kazni in je tudi ne odsluži z delom, odredi sodišče prisilno izvršitev. Če se denarna kazni niti na ta način ne izterja, se nadomesti z zaporom po uredbi, ki jo izda minister pravde. Ta zapor ne sme biti daljši nego eno leto pri zločinu ali šest mesecev pri prestopkih.

Sodišče mora izreči v sodbi poleg denarne kazni tudi zapor, ki naj nastopi, če se denarna kazni na nikakršen način ne izvrši.

Če je plačal obsojenec samo del denarne kazni, se nadomesti ostanek z zaporom po ugotovljenem razmerju. Prav tako sme obsojenec ob vsakem času prekiniti prestajanje zapora, če odsluži z delom ali izplača denarno kazni po odbitku onega dela, ki ustreza prestajajo zaporu.

Po obsojenčevi smrti se denarna kazni ne izvršuje.

§ 45.

Če je storil kdo iz koristoljublja kaznivo dejanje, za katero predpisuje zakon robijo ali strogi zapor, ga sme obsoditi sodišče poleg robije ali strogega zapora na denarno kazni do 250.000 dinarjev, kolikor ne odreja ta zakon v posebnem delu drugače.

Če se ta denarna kazni ne plača, jo zamenja sodišče z robijo ali s strogim zaporom, kakor je pač izrečena kot glavna kazni robija ali strogi zapor, po uredbi (§ 44.); vendar pa ne sme biti ta robija daljša nego leto dni, strogi zapor pa ne daljši nego šest mesecev.

§ 46.

Pri obsodbi na smrt ali na robijo preko petih let izreče sodišče izgubo častnih pravic.

Pri obsodbi na robijo do petih let izreče sodišče izgubo častnih pravic od enega do petih let.

Pri obsodbi na zatočenje izreče sodišče izgubo častnih pravic samo za dobo, ko se prestaja kazni.

Pri obsodbi na strogi zapor izreče sodišče v primerih, ki so navedeni v tem zakonu, izgubo častnih pravic za dobo od enega do treh let.

§ 47.

Izguba častnih pravic sestoji iz izgube pravic:

1. do državne ali kakršnekoli druge javne službe ali do javnih poklicev;
2. do akademskih dostojanstev, odlikovanj in drugih javnih počastil;
3. glasovati v javnih stvareh, voliti ali biti izvoljen, kakor tudi izvrševati vse ostale politične pravice.

§ 48.

Kdor je obsojen na izgubo častnih pravic, izgubi pravice, omenjene v § 47., od dne, ko postane sodba pravomočna; čas, za katerega izgubi te pravice, če ni ta izguba trajna, pa se šteje od dne, ko je kazni prestana, zastarana ali odpuščena.

§ 49.

Pri vsaki obsodbi najmanj na šest mesecev strogega zapora ali na leto dni zapora izreče sodišče izgubo državne ali druge javne službe.

Tudi pri krajšem strogem zaporu sme izreči sodišče izgubo državne ali druge javne službe, če se je pokazal obsojenec s storjenim kaznivim dejanjem za nevrednega službe.

IV. poglavje.

Očuvalne odredbe.

§ 50.

Očuvalne odredbe so: pridržba po prestani kazni, oddaja v prisilno delavnico, oddaja v zavod za zdravljenje ali za čuvanje, oddaja v zavod za zdravljenje pijancev, prepoved, zahajati v krčmo, zaščitni nadzor, izgon, prepoved, izvrševati poklic ali obrt, in odvzem izvestnih predmetov.

§ 51.

Državljan kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, ki je bil zaradi naklepnega zločina najmanj trikrat obsojen na robijo, pa stori v času petih let, ko je prestal poslednjo kazni, zopet naklepno zločin, se pridrži po prestani novi kazni še nadalje, če se dá sklepati po storjenih dejanjih in po njegovem življenju, da je nevaren za javno varnost.

Odločbo o tem pridrževanju izreče sodišče z isto sodbo, s katero izreče kazni zaradi novega dejanja; toda pridrževanje ne sme trajati dlje nego deset let.

Ti obsojeneci se pridrže v posebnih zavodih ali v posebnih oddelkih kazenskega zavoda in se strogo drže na delu.

Pridržani obsojenec sme biti pogojno odpuščen, ko minejo tri leta po prestani kazni; če je moči smatrati, da ni več nevaren za javno varnost.

Pogojni odpust dovoli in prekliče sodišče na predlog uprave zavoda in po zaslišanju državnega tožilca.

Če se pogojni odpust ne prekliče v treh letih, je smatrati obsojenca za popolnoma prostega.

§ 52.

Za osebo, ki je storila ob potepanju, beračenju ali vlačuganju v povratku kakršnokoli kaznivo dejanje, ki se preganja po službeni dolžnosti, izreče sodišče s sodbo, da jo je oddati po prestani izrečeni kazni v prisilno delavnico kot nevarno za javno varnost, če spozna, da je nagnjena na izvrševanje kaznivih dejanj, a je sposobna za delo.

Pridrževanje traja najmanj eno leto, najdlje pa pet let.

Pogojni odpust je možen čez šest mesecev, preklic odpusta pa čez leto dni. Pogojni odpust dá in prekliče sodišče na predlog uprave zavoda in po zaslišanju državnega tožilca.

§ 53.

Če sodišče spozna, da je treba v korist javne varnosti storilca, ki ni vračunljiv ali čigar vračunljivost je zmanjšana, oddati v zavod za zdravljenje ali za čuvanje, odredi to oddajo.

Oddajo v zavod za zdravljenje ali za čuvanje odredi sodišče tudi takrat, kadar spozna, da je to v korist zdravju nevrčunljive osebe same ali onega, čigar vračunljivost je zmanjšana.

Če sodišče spozna, da zadošča namesto te odredbe zaščitni nadzor, odredi ta nadzor (§ 56.).

Odpust iz zavoda odredi sodišče, če spozna po zdravniškem pregledu, da je nadaljnje zdravljenje ali čuvanje nepotrebno, na predlog uprave zavoda in po zaslišanju državnega tožilca.

Čas, ki ga je prebil obsojenec z zmanjšano vračunljivostjo v zavodu za zdravljenje ali za čuvanje, se mu všteje v čas, ko bi bil prestajal kazni, če je bil obsojen na kazni na prostosti. Če v trenutku, ko se odpusti iz zavoda za zdravljenje ali za čuvanje, doba izrečene kazni še ni pretekla, mora prestati ostanek kazni v kazenskem zavodu.

§ 54.

Če sodišče ugotovi, da je storilec pijanec, sme odrediti, da se odda v zavod za zdravljenje pijancev, v katerem ostane najdlje dve leti, a sodišče ga sme izpustiti tudi prej, če sporoči uprava zavoda sodišču, da je ozdravljen.

Storilec se odda v zavod za zdravljenje pijancev po prestani ali odpuščeni kazni, če pa je nevrčunljiv (§ 22., prvi odstavek), ko dobi sodba pravno moč.

Če sodišče spozna, da zadošča namesto te odredbe zaščitni nadzor, odredi ta nadzor (§ 56.).

§ 55.

Kdor je storil kaznivo dejanje v pijanosti, pa je, kadar pije, nagnjen na izgrede, temu prepove sodišče, zahajati v krčmo za dobo od treh mesecev do dveh let od dne, ko je dobila sodba pravno moč, če pa je bila izrečena tudi kazni, po prestani kazni.

§ 56.

Osebe, ki se odpuste iz kazenskega zavoda ali zapora, iz zavoda za izvrševanje očuválnih odredb kakor tudi iz zavoda za vzgajanje in poboljševanje ali na preskušnjo, sme postaviti sodišče pod zaščitni nadzor.

Zaščitni nadzor je v tem, da se odpuščenec čuva zoper nevarenost novih kaznivih dejanj, da se privadi poštemu življenju in da se mu olajša gospodarski obstanek.

Zaščitni nadzor ne sme biti daljši od treh let.

§ 57.

Če se mora smatrati glede na način izvršitve ali na nagibe storjenega kaznivega dejanja, da bi bilo obsojenčev bivanje v kakšnem kraju nevarno za pravni red, se sme izreči v sodbi poleg robije ali strogega zapora izgon iz tega kraja.

Izgon ne sme trajati dlje nego tri leta.

Nihče se ne sme izgnati iz domovinske občine. Inozemec se sme izgnati iz kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev za določeno dobo ali za vselej.

§ 58.

V primerih, posebe predpisanih v zakonu, sme prepovedati sodišče onemu, ki je obsojen na robijo ali strogi zapor, izvrševanje izvestnega poklica ali obrta, če je nalašč ali po hudi nepazljivosti zlorabil svoj poklic ali obrt ali če je na isti način kršil dolžnosti, ki mu jih nalaga njegov poklic ali obrt, ako obstoji nevarnost, da ponovi zlorabe ali kršitve.

Prepoved, izvrševati poklic ali obrt, ne sme biti krajša nego leto dni in ne daljša nego pet let. Ta doba se šteje od dne, ko je glavna kazni prestana, zastarana ali odpuščena.

Če gre za povratek, se sme izreči prepoved tudi za vselej.

§ 59.

Predmeti, ki so nastali s kaznivim dejanjem ali ki so bili uporabljeni ali namenjeni za izvršitev kaznivega dejanja, se smejo storilcu ali udeležniku odvzeti, če so njegova last.

Odvzamejo se v korist fonda, navedenega v § 42.

§ 60.

Natančnejše odredbe o izvrševanju očuválnih odredb predpiše z uredbo minister pravde.

V. poglavje.

Stek več kazenskih zakonov in kaznivih dejanj.

§ 61.

Če se prekrši z enim dejanjem več zakonskih predpisov ali večkrat isti zakonski predpis, se odredi kazni po onem zakonu, ki predpisuje najstrožjo kazni, pri neenakih vrstah kazni pa najtežjo vrsto.

Stranske kazni in očuválne odredbe se morajo ali morejo izreči po tem, ali jih določa ali dopušča ta ali oni prekršeni zakon.

§ 62.

Kdor zasluži zbog več kaznivih dejanj več časnih kazni na prostosti, se obsodi na eno kazni, ki je v tem, da se zaslužena najtežja kazni zviša.

Zvišana kazni ne sme doseči zneska poedinih zasluženih kazni, niti ne sme prekoračiti dvajsetih let robije ali zaločenja niti petih let strogega zapora ali zapora.

Zasluženo najtežjo kazni zviša sodišče po svoobodni oceni glede na ostale zaslužene kazni.

Za uporablanje stranskih kazni in očuválnih sredstev velja predpis § 61., drugega odstavka.

§ 63.

Kdor zasluži zbog več kaznivih dejanj več kazni, med njimi tudi denarno kazni, se obsodi poleg kazni na prostosti, odrejene po predpisih §§ 61. in 62., na denarno kazni; kdor pa zasluži zbog več kaznivih dejanj več denarnih kazni, se obsodi na polni znesek poedinih zasluženih kazni.

Predpisi § 44. veljajo tudi tukaj.

§ 64.

Predpisi §§ 62. in 63. se uporabljajo tudi, če se obsodi kdo, preden je bila izrečena kazni prestana, zastarana ali odpuščena, zbog kaznivega dejanja, storjenega pred razglasitvijo prejšnje obsodbe. Kazni, ki jo je obsojenec prestal, se všteje ob odmeri nove kazni.

VI. poglavje.

Pogojna obsodba.

§ 65.

Pri obsodbi na strogi zapor do šestih mesecev ali na zapor do enega leta ali na denarno kazni sme odrediti sodišče s sodbo, da se izvršitev izrečene kazni odloži na določeno dobo, ki ne sme biti krajša nego leto dni in ne daljša nego pet let, če spozna, da se dá osnovano pričakovati, da se bo obsojenec v bodoče tudi brez izvršitve obsodbe vzdrževal izvrševanja kaznivih dejanj. Odlog se ne dovoli onemu, ki je bil prej pravomočno obsojen zbog zločina ali v poslednjih desetih letih na kazni strogega zapora ali zapora nad mesec dni.

Pri tej odločbi mora vzeti sodišče posebno v poštev obsojenčev starost, njega prejšnje življenje in ponašanje, malenkostni pomen storjenega dejanja, olajšujoče okolnosti, ob katerih je bilo storjeno, kakor tudi to, ali je obsojenec pred sodiščem popolnoma in odkritosrčno priznal svoje dejanje in ali je povrnil oškodovancu stroške in storjeno škodo ali se vsaj resno izrazil, da jih povrne.

Za odlog izvršitve kazni sme postaviti sodišče pogoj, da povrne obsojenec škodo, ugotovljeno s sodbo, v roku, ki se določi s sodbo in ki ne sme biti daljši nego leto dni.

§ 66.

Če stori obsojenec v dobi, odrejeni v § 65., naklepoma kakšno kaznivo dejanje in je zaradi njega obsojen na strogi zapor ali težjo kazen, se smatra odlog izvršitve prve kazni za prekinjenega in obe kazni se izvršita neskrajšani.

Če je storjeno novo kaznivo dejanje iz malomarnosti ali če je naklepno, toda je oni, ki ga je storil, obsojen na milejšo kazen od strogega zapora, odloči sodišče, ko je ocenilo pomen obeh kaznivih dejanj, ali naj se odložena kazen takoj izvrši ali pa naj se odloži izvršitev še nadalje. Če sodišče spozna, da je treba odložiti izvršitev tudi nove kazni, določi s sodbo rok tega odloga.

Če postavi sodišče za odlog kazni pogoj, da se škoda povrne, a preteče rok, ki je bil odrejen za to, ne da bi jo bil obsojenec povrnil, se izvrši odložena kazen takoj, razen če so bile vzrok temu okoliščini, ki se njemu ne morejo pripisati v krivdo. Sodišče sme odrediti v tem primeru nov rok za povračilo škode, sme pa dovoliti odlog tudi brez tega, če dobi prepričanje, da obsojenec povračila ne zmore.

§ 67.

Odlog izvršitve kazni strogega zapora in zapora se prekliče, ako se izreče zoper obsojenca, omenjenega v § 65., nova obsodba zaradi kaznivega dejanja, ki je bilo storjeno pred prvo obsodbo. V tem primeru se izreče za obe kaznivi dejanji ena kazen po §§ 62. in 63. To velja tudi, če je bila denarna kazen odložena, a mora sodišče zaradi prvega kaznivega dejanja, storjenega pred prvo obsodbo, izreči robijo ali zatočenje.

Če imata obe kaznivi dejanji za posledico denarno kazen ali če je doneslo prvo strogi zapor ali zapor, drugo pa denarno kazen, odloči sodišče, ali naj se odložena kazen takoj izvrši ali pa naj se odloži njena izvršitev še nadalje.

Če se pred pretekem preskusne dobe ne dovrši kazensko postopanje, pokrenjeno zoper obsojenca zbog kakšnega kaznivega dejanja, se preskusna doba podaljša, dokler se to postopanje pravnomočno ne dovrši.

§ 68.

Preskusna doba se začne z dnem, ko dobi obsodba pravno moč. Dokler traja ta doba, ne nastopijo posledice, združene z obsodbo.

Za preskusno dobo sme odrediti sodišče zaščitni nadzor (§ 56.).

Ko preteče preskusna doba, za katero je izvršitev kazni odložena, pa sodišče ne odredi njene izvršitve, se smatra, da obsojenec niti ni bil obsojen na kazen.

VII. poglavje.

Kazniva dejanja obsojencev.

§ 69.

Obsojenca, ki stori v času, ko se izvršuje kazen na prostosti, prestop, za katerega predpisuje zakon strogi zapor ali zapor do enega leta ali denarno kazen, kaznuje zbog tega izvrševalno oblastvo disciplinski. Sodno preganjanje se sme vršiti v tem primeru samo, če se zbog kratkega ostanka kazni disciplinska kazen ne more ostvariti ali če se zve storjeno dejanje šele, ko je obsojenec kazen preстал.

To pravilo velja tudi za osebe, ki jim je vzeta prostost zbog izvrševanja kakšne očevalne odredbe.

Če stori oni, ki je obsojen na dosmrtno robijo, zločinstvo ali prestop, težji od onega, ki je naveden v prvem odstavku tega paragrafa, izreče sodišče namesto predpisane kazni na prostosti poostritev ostanka kazni po disciplinskih predpisih, navedenih v zakonu o izvrševanju kazni na prostosti.

VIII. poglavje.

Odmerjanje kazni.

§ 70.

Kazen se odmerja storilcu po stopnji njegove kazenske odgovornosti.

Pri tem je treba jemati v poštev vse okoliščine, ki vplivajo na to, da bodi kazen večja ali manjša, posebno nevarnost za družabni red zbog storilčeve zločinske nagnjenosti, nagibe, iz katerih je bilo

dejanje storjeno, svrha, v katero je bilo dejanje storjeno, neposredno nasovo na izvršitev dejanja, prejšnje storilčev življenje in njegove osebne in gospodarske razmere, mero uvidevnosti, posledico dejanja in storilčev ponašanje po storjenem dejanju, ali se kesa dejanja in ali se je trudil, popraviti ali odvrniti nastopivše posledice.

Ob odmerjanju denarne kazni je treba jemati v poštev poleg ostalih okoliščini zlasti obsojenčev imovinsko stanje in njegove ostale življenske razmere, ki vplivajo na njegovo plačilno zmožnost.

§ 71.

Če sodišče spozna, da je ena ali več okoliščini, zbog katerih je treba kazen omiliti, se izvrši omilitev tako-le:

1. če je predpisana za kaznivo dejanje smrtna kazen, stopi na njeno mesto dosmrtna robija ali robija najmanj desetih let;

2. če je predpisana za kaznivo dejanje dosmrtna robija, stopi na njeno mesto robija najmanj sedmih let;

3. če je predpisana za kaznivo dejanje časna kazen, katere najmanjša mera je odredjena v zakonu, se sme znižati na najmanjšo mero te vrste kazni;

4. če je predpisana za kaznivo dejanje časna kazen, ni pa označena najmanjša mera, se sme znižati kazen na najmanjšo zakonsko mero te vrste kazni, namesto robije se sme izreči strogi zapor in namesto zatočenja in strogega zapora zapor;

5. pri prestopkih, za katere predpisuje zakon zapor ali zapor in denarno kazen, sme zamenjati sodišče zapor z denarno kaznijo, če se dá doseči svrha kazni tudi s to.

§ 72.

Če zakon sodišče izrečno pooblašča, omiliti kazen po svobodni oceni, ni vezano sodišče ne na vrsto ne na mero kazni, ki je predpisana za kaznivo dejanje.

§ 73.

V posebno lahkih primerih, ki jih zakon izrečno določa, se sme oprostiti storilec tudi vsake kazni.

Za posebno lahek primer gre, če je storilčeva krivda tako neznatna in so posledice dejanja tako malopomembne, da ni potrebe za kaznovanje.

§ 74.

Kjer dopušča zakon izbor med dvema ali več vrstami kazni, se izreče strožja vrsta kazni, če je poteklo kaznivo dejanje iz nečastnih nagibov ali če kaže hudobni storilčev značaj.

§ 75.

V posebno težkih primerih, ki jih zakon izrečno določa, se sme vrsta ali mera predpisane kazni izpremeniti.

Primer je posebno težak, če se je pokazalo, da je storilčeva zločinska volja nenavadno močna in zavržna in da zasluži dejanje zlasti zbog posebnih okoliščini, v katerih je bilo storjeno, ali zbog svojih težkih posledic težjo kazen.

§ 76.

Kdor je obsojen zaradi naklepne kaznivega dejanja na kazen na prostosti, pa stori v petih letih od dne, ko je to kazen celoma ali deloma preстал ali, če je bil pridržan v zavodu za očevalna sredstva, ko je bil odpuščen iz njega, zopet naklepno kaznivo dejanje, ta je v povratku ter se kaznuje strože.

Če je poteklo to drugo kaznivo dejanje iz sorodnih nagibov kakor prejšnje dejanje, ni vezano sodišče na največjo mero, ki je predpisana za to kaznivo dejanje, ampak sme izreči največ dvakratno predpisano kazen, toda niti tedaj se ne sme prekoračiti dvajset let robije ali zatočenja niti pet let strogega zapora ali zapora.

Ko se ocenja vprašanje o povratku, velja obsodba inozemskega sodišča kakor obsodba domačega sodišča, če je dejanje, zaradi katerega je bila dotična oseba v inozemstvu obsojena, tudi po tem zakonu naklepno kaznivo dejanje.

§ 77.

Pripor ali preiskovalni zapor, ki ga je obsojenec preстал, preden je bila sodba izrečena, se všteje v izrečeno kazen.

IX. poglavje.

Zastaranje.

§ 78.

Pravica do preganjanja kaznivih dejanj zastara: čez dvajset let pri zločinstvih, za katera je predpisana smrtna kazen ali dosmrtna robija; čez dvajset let pri zločinstvih, za katera je predpisana kazen na prostosti do dvajsetih let; čez deset let pri ostalih zločinstvih; čez pet let pri prestopkih, za katere je predpisan strogi zapor ali zapor, daljši od enega leta; čez dve leti pri vseh ostalih prestopkih.

§ 79.

Zastaranje pravice do preganjanja se začne onega dne, ko je kaznivo dejanje storjeno.

Zastaranje se prekine z vsakim sodnim dejanjem, ki je naperjeno zbog storjenega kaznivega dejanja zoper storilca zaradi preganjanja.

Z vsako prekinitvijo se začne zastaranje iznova. Vendar pa zastara pravica, preganjati kaznivo dejanje, v vsakem primeru, če mine dvakrat toliko časa, kolikor ga zahteva zakon, da zastara pravica, preganjati to dejanje.

§ 80.

Zastaranje ne teče v času, ko se po zakonu preganjanje ne sme začeti ali nadaljevati.

§ 81.

Pravica do izvršitve kazni zastara:

pri smrtni kazni in dosmrtni robiji čez pet in dvajset let;

pri robiji ali zatočenju, ki sta daljši od desetih let, čez dvajset let;

pri robiji ali zatočenju do desetih let čez petnajst let;

pri strogem zaporu in zaporu, ki je daljši od enega leta, čez pet let;

pri vsaki drugi kazni čez dve leti.

§ 82.

Zastaranje se začne onega dne, ko je dobila sodba pravno moč.

Zastaranje se prekine, če je obsojenec prijet zaradi izvršitve kazni.

Zastaranje denarne kazni se prekine z vsakim dejanjem izvrševalnega oblastva, ki je naperjeno na izvršitev denarne kazni.

Z vsako prekinitvijo se začne zastaranje iznova. Vendar pa zastara pravica, izvršiti kazen, v vsakem primeru, če mine dvakrat toliko časa, kolikor ga zahteva zakon, da zastara pravica, izvršiti to kazen.

§ 83.

Zastaranje ne teče v času, ko se kazen po zakonu ne sme izvršiti.

X. poglavje.

Odobritev. Predlog. Zasebna tožba.

§ 84.

Zakon predpisuje, zbog katerih kaznivih dejanj sme predlagati državni tožilec uvedbo preiskave ali vložiti obtožnico samo z upravičenčev odobritvijo.

Dana odobritev se ne more preklicati.

§ 85.

Zakon predpisuje, zbog katerih kaznivih dejanj se sme preganjati storilec samo na oškodovančev predlog.

Predlog se mora podati v treh mesecih od dne, ko je oškodovanec zvedel za kaznivo dejanje in za storilca, če ne predpisuje zakon kaj drugega (§§ 246. in 291.).

§ 86.

Zakon predpisuje, zbog katerih kaznivih dejanj se sme preganjati storilec samo na zasebno tožbo.

Pri kaznivih dejanjih, zbog katerih se preganja storilec samo na zasebno tožbo, se začne kazensko postopanje samó, če je vložil zasebni tožilec tožbo v treh mesecih od dne, ko je zvedel za storjeno kaznivo dejanje in za storilca, če ne predpisuje zakon kaj drugega (§ 292.).

§ 87.

Za osebe, nesposobne za pravne posle, sme podati predlog ali zasebno tožbo zakoniti zastopnik; kdor je dovršil šestnajsto leto, sme to storiti tudi sam.

Če umre oseba, upravičena za predlog ali zasebno tožbo (§§ 85. in 86.), med navedenim rokom ali med postopanjem, preide ta njena pravica na zakonskega druga, na njene otroke ali roditelje, glede katerih začne teči nov trimesečni rok od smrti navedene osebe.

§ 88.

Postopanje se začne zoper vse udeležence tudi takrat, kadar sta bila podana predlog (§ 85.) in tožba (§ 86.) zoper enega izmed njih.

§ 89.

Predlog se more preklicati samo do začetka glavne razprave; od zasebne tožbe pa je moči odstopiti, dokler se glavna razprava ne dokonča.

Z odstopom od predloga ali od zasebne tožbe zoper enega izmed udeležencev se ustavi postopanje tudi zoper ostale.

XI. poglavje.

Povračilo pravic in izbris obsodbe (rehabilitacija).

§ 90.

Po preteku treh let, odkar je bila kazen prestana, zastarana ali odpuščena, sme proglasiti sodišče na prošnjo obsojenca, zoper katerega je bila izrečena po § 46., prvem odstavku, izguba častnih pravic, za vrednega, vršiti izgubljene pravice, navedene v § 47., št. 3., kakor tudi pridobiti ostale izgubljene pravice, navedene v § 47., št. 1. in 2., če se je v teh treh letih in v času, ko je prestajal kazen, dobro vedel in če je oškodovancu po možnosti povrnil škodo, provzročeno s svojim dejanjem.

Obsojencem, zoper katere je bila izrečena z obsodbo po § 46., drugem odstavku do četrtega odstavka, izguba častnih pravic za določeno dobo, se vrnejo pravice, navedene v § 46., št. 3., kakor tudi možnost, pridobiti ostale pravice, navedene v § 47., št. 1. in 2., s samim pretekom tega časa.

Po preteku petih let, odkar je bila kazen prestana, zastarana ali odpuščena, sme izbrisati sodišče na prošnjo osebe, ki je bila prvič obsojena, s svojo rešitvijo za bodočnost tudi obsodbo, izrečeno zoper njo, z vsemi njenimi zakonitimi posledicami, če se je v tem času dobro vedla in če je oškodovancu po možnosti povrnila škodo, provzročeno s svojim dejanjem. Toda z izbrisom obsodbe se ne smejo žaliti pravice tretjih oseb do povračila škode.

II. oddelek: Posebni del.

XII. poglavje.

Kazniva dejanja zoper obstoj države in njeno ureditev.

§ 91.

Kdor usmrti ali poskusi usmrtiti kralja ali prestolonaslednika ali kraljevskega namestnika, se kaznuje s smrtjo.

§ 92.

Kdor započne dejanje, ki meri na to, da bi bil kralj ali prestolonaslednik ali kraljevski namestnik usmrčen, zaprt, pregnan iz države ali izročen sovražniku, se kaznuje z dosmrtno robijo.

Kdor stori to zoper člana kraljevskega doma, se kaznuje z robijo najmanj desetih let.

§ 93.

Kdor dejanski stori nasilje kralju ali prestolonasledniku ali kraljevskemu namestniku, se kaznuje z robijo najmanj desetih let.

Kdor stori to drugemu članu kraljevskega doma, se kaznuje z robijo do desetih let.

§ 94.

Z robijo ali zatočenjem se kaznuje, kdor započne dejanje, ki meri na to:

1. da bi se s silo ali s pretnjo, da se uporabi sila zoper osebe ali stvari, izpremenila državna ureditev ali izpremenil red prestolonasledstva;

2. da bi se vladar s silo odstavil ali da bi se mu s pretnjo sile preprečilo, vršiti svoje pravice in dolžnosti, ali da bi se prisilil, vršiti svoje pravice in dolžnosti v odrejenem pravcu;

3. da bi se nezakonito pridobila vrhovna državna oblast zaradi neposrednjega izvrševanja ali njenega prenosa na druge osebe;

4. da bi se kraljevina Srbov, Hrvatov in Slovencev ali njen del spojil s tujo državo ali da bi se njen del izločil iz celote in postal samostalna država.

§ 95.

Kdor zavaja ali nasnavlja javno ali z razširjanjem spisov, slik ali objav na izvršitev kakšnega izmed dejanj iz §§ 91. do 94. ali kdor sprejme tak poziv, se kaznuje, če niso nastopile nikakršne posledice, z robijo ali zatočenjem do desetih let.

§ 96.

Če se je dogovorilo več oseb, izvršiti kakšno dejanje iz §§ 91. do 94., pa ostane dejanje neizvršeno, se kaznujejo dogovorniki z robijo ali zatočenjem do petih let.

§ 97.

Kdor stoji zaradi izvršitve dejanj iz §§ 91. do 94. v stik z vlado tuje države ali njenimi zaupniki ali zlorabi službeno oblast ali zbira ali vežba ljudi, priskrbuje, pripravlja ali razdeljuje orožje, municijo ali denar, se kaznuje z robijo ali zatočenjem do desetih let.

V lažjih primerih sme uporabiti sodišče odredbo § 33.

§ 98.

Kdor ustanovi društvo zaradi prepričevanja ali nasnavljanja drugih, da bi se na nasilen način uničil red v državi ali uničile osnove vsakega državnega reda, kakor tudi kdor ve za svrhu takega domačega ali inozemskega društva, pa mu vendarle pristopi kot član ali mu s čimerkoli pomaga ali sprejme od njega pomoč, se kaznuje z robijo do desetih let ali s strogim zaporom in z izgubo častnih pravic.

§ 99.

Kdor uporabi brez dovolitve znak državne ali vladarske oblasti ali ga odpravi, uniči, poškoduje, onesnaži ali izvrši proti njemu hudo nespodobnost, se kaznuje z zaporom ali v denarju.

Kdor stori to proti znakom tuje države, ki jih je izobesilo priznano zastopništvo v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev, kakršni so: zastave in napisi, se kaznuje na predlog vlade tuje države z isto kaznijo, če velja vzajemem pregon.

Poskus se kaznuje v obeh primerih.

§ 100.

Kdor javno izpostavlja posmehu ali preziranju vladarja, njegove pravice, zakoniti red nasledstva ali obstoječo obliko vladavine, se kaznuje z zaporom do treh let.

Z isto kaznijo se kaznuje tudi, kdor javno izpostavlja posmehu ali preziranju pravne naprave, priznane z zakonom: rodbino, zakon (brak) in lastnino.

Če se je storilo to izpostavljanje na tak način, da se s tem kdorkoli nasnuje na nasilne izpremembe teh pravic in pravnih naprav, se kaznuje storilec z zaporom.

Poskus se kaznuje.

§ 101.

Kdor vedoma javno izreka ali raznaša lažne trditve z namero, da bi izpostavil posmehu ali preziranju državne naprave, zakone, uredbe ali naredbe oblasti, se kaznuje z zaporom do dveh let ali v denarju do 20.000 dinarjev.

§ 102.

Z robijo se kaznuje:

1. kdor izda ali priobči inozemskemu oblastvu ali njegovim zaupnikom državne tajnosti ali listine ali poročila, o katerih ve, da se hranijo v korist države kot tajne, ali jih objavi;

2. kdor uniči, predrugači ali utaji na škodo kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev listine ali dokaze o pravnem razmerju kraljevine proti tuji državi ali kdor napravi lažne listine in spravi s tem v nevarnost koristi kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Če se stori kakšno teh dejanj iz malomarnosti, se kaznuje storilec z zaporom.

§ 103.

Kdor izvrši državni posel, ki mu je poverjen, s tujo državo ali njenim pooblaščencom na škodo kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, se kaznuje z robijo.

Če se stori to dejanje iz malomarnosti, se kaznuje storilec z zaporom.

§ 104.

Kdor stoji v stik z vlado tuje države ali z njenimi zaupniki, da bi provzročil vojno zoper kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev ali pobuno v državi sami v korist tuje države, se kaznuje z robijo do desetih let.

Če je nastala zbog tega vojna ali pobuna, se kaznuje storilec z dosmrtno robijo.

§ 105.

Državljan kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, ki sprejme med vojno zoper kraljevino ali njene zaveznike službo v sovražnikovi vojski ali ostane v njej še nadalje, dasi do tega ni prisiljen, se kaznuje z robijo do petnajstih let.

Če se je tak državljani udeležil tudi v vojni sami kot borec, se kaznuje s smrtjo ali z dosmrtno robijo.

§ 106.

Kdor dá med vojno zoper kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev ali njene zaveznike sovražniku pomoč s tem, da mu osebo kaj stori ali ga s čim preskrbi, se kaznuje z robijo do desetih let, poleg tega pa se sme kaznovati v denarju.

Če je dal storilec to pomoč s tem, da je pristočno podpisal delnice* posojila sovražne države, se kaznuje z zaporom in pa v denarju v velikosti podpisane vsote.

§ 107.

Z robijo do petnajstih let se kaznuje, kdor dá med vojno zoper kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev ali njene zaveznike sovražniku pomoč s tem:

1. da pridobiva sovražniku vojake ali poskuša zavesti vojake kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev ali njenih zaveznikov, naj preidejo na sovražno stran;

2. da sprejema ali skriva sovražne vohune ali jim daje kakršnokoli pomoč, da jim je mogoče vohuniti;

3. da nasnavlja na pobune, izvršitev usmrtitve ali nepokornost vojakov kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev ali njenih zaveznikov.

§ 108.

Z robijo se kaznuje, kdor prizadene med vojno zoper kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev ali njene zaveznike njih vojski škodo s tem:

1. da stori, da pridejo trdnjave, ceste, zastraženi kraji in druge utrjene ali obrambne točke, vojne ladje, blagajne, orožarnice, založišča orožja, municija, telegrafi in telefoni, mostovi, prevozna sredstva in zrakoplovi, življenjske potrebščine in druga sredstva, potrebna za vojno, v sovražne roke, ali jih uniči ali jih napravi za neuporabne ali jih spravi posredno ali neposredno v nered glede njih namembe;

2. da stori posredno ali neposredno, da pride vojska kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev ali njenih zaveznikov ali pridejo njeni poedini oddelki ali poedini vojaki sovražniku v roke ali da se preprečijo ali spravijo v nevarnost vojaška podjetja ali vojaške odredbe; in

3. da izda ali priobči sovražniku načrte vojnih operacij, trdnjav, utrjenih krajev ali drugih krajev, odrejenih za obrambo, ali uniči in napravi take načrte za neuporabne.

Če se stori to iz malomarnosti, se kaznuje storilec s strogim zaporom in pa v denarju.

§ 109.

Kdor vohuni trdnjave, utrjene kraje ali kraje, odrejene za obrambo, ali priskrbuje spise, narisane ali poročila o takih krajih in o načrtih vojnih operacij ali vobče o činjenicah, predmetih in odredbah, ki se nanašajo na vojno ali na vojaško obrambo države ali glede katerih je vobče kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev do tega, da se ohranijo v tajnosti, se kaznuje z robijo do desetih let.

Če se pridobe taka zaznanja ali poročila zato, da bi se priobčila posredno ali neposredno tuji državi ali njenim zaupnikom, se kaznuje storilec z robijo do petnajstih let.

Če se stori ta dejanja med vojno, se kaznuje storilec z dosmrtno robijo ali z robijo najmanj desetih let.

* Po izdaji dr. Ilića Mihaila «obveznice».

Če se stori priobčitev iz drugega odstavka tega paragrafa iz malomarnosti, ko se je pridobilo znanje po naključju, se kaznuje storilec s strogim zaporom.

§ 110.

Kdor objavi ob vojni nevarnosti, mobilizaciji ali med vojno načrte vojnih operacij, trdnjav, utrjenih krajev ali krajev, odrejenih za obrambo, ali vobče poročila o gibanju vojaških odredov, glede katerih je državi do tega, da se ohranijo v tajnosti, se kaznuje z robijo.

Kdor stori to v mirnem času, se kaznuje s strogim zaporom najmanj enega leta.

§ 111.

Kdor razširja ob vojni nevarnosti, mobilizaciji ali med vojno lažne vesti in s tem moti ali spravi v nevarnost vojaška podjetja ali vojaške odredbe, se kaznuje z robijo do desetih let ali s strogim zaporom najmanj enega leta.

Če se stori to iz malomarnosti, se kaznuje storilec z zaporom ali v denarju.

§ 112.

Kdor ne izpolni ob vojni nevarnosti, mobilizaciji ali med vojno sklenjene pogodbe o nabavah za potrebe vojske kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev ali njenih zaveznikov ali je ne izpolni pravočasno ali docela in prizadene s tem škodo vojaškim odredbam, se kaznuje s strogim zaporom najmanj šestih mesecev. Če stori to še z namero koristoljubja, se kaznuje storilec tudi v denarju do 500.000 dinarjev.

Z isto kaznijo se kaznujejo dobavitelji druge roke, posredniki, pooblaščenici in drugi pomočniki in dobavitelji, ki store, da se pogodba o nabavah prekrši na gorenji način.

Kdor stori to iz malomarnosti, se kaznuje z zaporom do dveh let ali v denarju do 20.000 dinarjev.

§ 113.

Kdor moti ali ovre med vojno vojaško osebo v izvrševanju njene službe, se kaznuje z zaporom ali v denarju.

Z isto kaznijo se kaznujejo tudi oni, ki ustanove v mirnem času ali med vojno društvo, čigar svrha je, rušiti vojaško disciplino, nadalje oni, ki postanejo člani takega društva.

Poskus se kaznuje v obeh primerih.

Tako se kaznuje tudi oni, ki samo nasnavlja na rušenje vojaške discipline

§ 114.

Kdor kaj ukrene zaradi dajanja obvestil tuji državi ali njenim zaupnikom o vojaški obrambi kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, se kaznuje s strogim zaporom.

Poskus se kaznuje.

Kdor stori to med vojno, se kaznuje z robijo do petih let.

Kdor zve za te ukrepe, pa jih ne sporoči policijskemu oblastvu, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju. Z isto kaznijo se kaznuje, kdor ujame pismo nosnega goloba, pa ga ne izroči občinskemu, policijskemu ali vojaškemu oblastvu.

§ 115.

Kdor nasnavlja v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev ali izven njenih mej javno z besedami, spisi, sliko ali s čim drugim na nasilen prevrat ali sicer na nasilno rušenje državnega reda ali notranje varnosti kraljevine ali poedinih njenih oblasti ali kdor preti na isti način z uporabo takega nasilja ali kdor javno hvali tak prevrat, da bi s tem drugega nasnoval na njegovo izvršitev, se kaznuje z robijo do petih let.

Če je namerjena taka nasnova, pretnja ali tako hvaljenje prevrata na uradnike, uslužbenca in delavce pri državnih, oblastnih ali drugih samoupravnih napravah, na uradnike Narodne banke in obratnih naprav in naprav za javno preskrbovanje s potrebščinami, kurivom, vodo in razsvetljavo, se kaznuje njih storilec z robijo do desetih let.

Če je šlo pri tem za to, da bi taki uradniki ali uslužbenici protizakonito ustavili delo in opustili nadaljnjo pravilno službo v teh uradih začasno ali stalno in na ta način izsilili izpremembo državnega reda, se kaznuje storilec z robijo.

§ 116.

Kdor nasnavlja vojnega ujetnika ali interniranca, da bi bil nepokoren vojaškim naredbam ali

da bi prekršil njemu predpisane dolžnosti, se kaznuje z zaporom.

Poskus se kaznuje.

Če se nanaša nasnavljanje na pobuno ali na izvršitev usmrtitve vojaškega starejšine ali drugih oseb, se kaznuje storilec z robijo do petnajstih let.

§ 117.

Kdor s silo, pretnjo ali zvijačo osvobodi vojnega ujetnika ali interniranca ali mu na kakršenkoli način pomaga pobegniti, se kaznuje z zaporom.

Če je storilo to več oseb, združenih v mnogoto, se kaznuje vsak udeleženec take mnogote z zaporom najmanj enega leta.

Poskus se kaznuje v obeh primerih.

Udeleženec, ki je uporabil silo zoper osebe ali stvari, se kaznuje z robijo do petih let.

§ 118.

Kdor se z okrnitvijo telesa ali na drug način sam stalno ali začasno onesposobi za vojaško službo, se kaznuje z zaporom.

Z isto kaznijo se kaznuje tudi, kdor okrne drugega z njegovo odobritvijo in ga tako onesposobi za vojaško službo.

§ 119.

Kdor uporabi z namero, da bi sebe ali drugega oprostil stalno ali začasno izvrševanja vojaške obveznosti, proti pristojnemu oblastvu taka sredstva, ki utegnejo preslepiti to oblastvo v tej smeri, se kaznuje z zaporom.

Z isto kaznijo se kaznuje tudi, kdor odvrta koga, ki je zavezan, služiti v vojski, od službe v vojski ali mu pomaga, da se izogne službi v vojski.

§ 120.

Kdor pomaga vojaku pobegniti iz vojske, kolikor ne prehaja to v težje dejanje, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Z isto kaznijo se kaznuje, kdor nagovarja ali nasnavlja vojaka, naj pobegne iz vojske.

Poskus se kaznuje v obeh primerih.

§ 121.

Kdor proda ali nabavi brez dovolitve predmete, ki jih je zaseglo ali rekviriralo vojaško oblastvo zaradi vojaške obrambe, jih sprejme v zastavo, porabi, skrije, uniči ali napravi za neuporabne, se kaznuje z zaporom do dveh let ali v denarju do 20.000 dinarjev.

§ 122.

Kdor kupi ali sprejme v dar, v zastavo ali zameno od vojaka vojaške stvari ali kdor sprejme take stvari v hranjenje brez odobritve pristojnega vojaškega oblastva ali tega takoj ne obvesti o tem sprejemu, se kaznuje z zaporom do dveh let ali v denarju do 20.000 dinarjev.

§ 123.

Kdor stopi brez dovolitve v trdnjavo ali vobče v kraj, kamor je od vojaškega oblastva dostop prepovedan, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev.

§ 124.

Kdor napravi brez dovolitve skice ali nariske trdnjav, utrjenih krajev, ladij vojne mornarnice, zrakoplovov ali vojaških zavodov ali jih fotografira ali objavi take posnetke, se kaznuje s strogim zaporom.

Poskus se kaznuje.

§ 125.

Kdor prekrši suvereniteto kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev s tem, da nedopustno izvrši službena dejanja v imenu tuje države ali da pride v območje kraljevine protivno mednarodnemu pravu, se kaznuje z zaporom.

§ 126.

Kdor stori kaj zoper predpise, ki jih je izdala vlada zaradi zaščite nevtralnosti ob vojni med drugimi državami, se kaznuje z zaporom.

Kdor stori to iz malomarnosti, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev.

XIII. poglavje.

Kazniva dejanja zoper državna oblastva.

§ 127.

Kdor ovre s silo ali pretnjo, da bo uporabil silo, državnega uslužbenca ali koga, ki je temu prideljen v pomoč, vršiti službeni posel, ali kdor ga prisili na isti način, vršiti službeni posel ali ga ne vršiti, se kaznuje s strogim zaporom ali z zaporom.

Če storita to dejanje dve osebi ali če ga stori več oseb v družbi, se kaznuje vsaka s strogim zaporom.

Poskus se kaznuje.

§ 128.

Kdor prizadene pri dejanju iz § 127. poškodbo telesa ali zdravja iz § 181., drugega odstavka, ali grdo ravna z državnim uslužbencem ali s pomožno osebo ali se spusti v grdo ravnanje z državnim uslužbencem ali s pomožno osebo kakor tudi kdor uničuje ali kvari stvari, ki so predmet ali sredstvo službenega posla, ali se obče spušča v uničevanje ali kvarjenje stvari, se kaznuje z robijo ali zatočenjem do petih let, kolikor ne prehaja tako ravnanje v težje kaznivo dejanje.

V posebno težkih primerih se kaznuje storilec z robijo ali zatočenjem do desetih let.

§ 129.

Če se zbere več oseb v mnogoto, pa jih pristojni državni uslužbenec pozove, naj se razidejo, a se ne razidejo, se kaznuje vsakdo, ki ne sluša povelja za razid, z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5000 dinarjev.

§ 130.

Kdor javno pozivlje na odpor ali neposlušnost proti državnemu ali samoupravnemu oblastvu ali državnemu uslužbencu, vršečemu uradno dolžnost, se kaznuje z zaporom do enega leta.

Kdor izpostavlja oblastva ali državne uslužbenca, vršeče uradno dolžnost, posmehu ali preziranju, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5000 dinarjev.

§ 131.

Kdor stori kakšno dejanje iz §§ 127. do 130., izzvan s protizakonitim ali nepravilnim poslovanjem državnega uslužbenca, se kaznuje z najmanjšo mero kazni, predpisane za to dejanje, sme se pa tudi oprostiti vsake kazni.

§ 132.

Z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev se kaznuje:

1. kdor nosi znake državnega uslužbenca, najsi to ni;
2. kdor se izdaja javno ali v protipravnem namenu lažno za državnega uslužbenca;
3. kdor izvrši brez dovolitve posel, ki bi ga smel izvršiti samo državni uslužbenec;
4. kdor si prilasti oblast državnega uslužbenca.

§ 133.

Kdor zavaja državnega uslužbenca, sodnika državnega sodišča, rzsodišča ali občinskega sodišča, sodnika borznih, upravnih in mednarodnih sodišč ali člane mednarodnih komisij z darilom ali z obljubo kakšne koristi, da kaj stori, kar nasprotuje zakonu, ali da kaj ne stori, kar je treba po zakonu storiti, ali da kaj trpi, kar nasprotuje zakonu, se kaznuje s strogim zaporom in v denarju do 100.000 dinarjev.

Dano darilo ali dana imovinska korist se odzame v korist fonda (§ 42.).

§ 134.

Kdor sname, stre ali pokvari pečat, s katerim je oblastvo zaprlo ali postavilo pod prepoved kakšno stvar, ali izbriše znak, s katerim je oblastvo nalašč obeležilo kakšno stvar, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5000 dinarjev.

XIV. poglavje.

Kazniva dejanja zoper pravosodje.

§ 135.

Kdor ve, da se pripravlja izvršitev zločinstva, pa v času, ko je bilo še mogoče, odvrniti to dejanje,

tega ne naznani pristojnemu oblastvu, se kaznuje z zaporom, če se zločinstvo poskusi ali izvrši. V posebno težkih primerih se kaznuje z robijo do petih let.

Kazen se izreče tudi takrat, kadar je bil storilec, ki je dejanje poskušal ali izvršil, nevrtačunljiv.

Te osebe ni kaznovati, če je storilec poskušane ali izvršene zločinstva s to osebo v sorodu po krvi v premi vrsti ali v stranski vrsti do vštete drugega kolena ali je z njim v zakonu (braku) ali če se je trudila na drug način, preprečiti izvršitev zločinstva ali odvrniti izid, ko je bilo dejanje poskušeno ali izvršeno, ali če bi pretila taki osebi zbog take prijave nevarnost za njeno osebnost ali imovino.

§ 136.

Kdor zavaja ali nasnavlja javno ali z razširanjem sestavkov, slik ali objav na izvršitev zločinstva, izvzemši zločinstva iz §§ 91. do 94., ali kdor sprejme tako nasnavljanje, se kaznuje, če ne prehaja to v težje kaznivo dejanje, z zaporom do treh let ali v denarju do 30.000 dinarjev.

§ 137.

Kdor se ponuja, izvršiti kakšno zločinstvo, ali kdor sprejme tako ponudbo, se kaznuje z zaporom do dveh let ali v denarju do 20.000 dinarjev.

§ 138.

Če se dogovorita dve osebi ali se dogovori več oseb, izvršiti zločinstvo, izvzemši zločinstva iz §§ 91. do 94., se kaznujejo, kolikor ne prehaja tak dogovor v težje kaznivo dejanje, z zaporom do dveh let ali v denarju do 20.000 dinarjev.

Prav tako se kaznujejo tudi osebe, ki se združijo za izvrševanje zločinstev, najsi bi ta v poednostih še ne bila določena.

Kaznovati ni onega dogovornika, ki prostovoljno odstopi od dogovora ali poda o tem pravočasno oblastvu ovadbo ali prepreči izvršitev kaznivega dejanja.

§ 139.

Kdor ovadi oblastvu lažno zoper svoje prepričanje, da je storil kdo kaznivo dejanje ali da je prekršil svojo službeno dolžnost, z namero, da bi se začelo zoper njega kazensko ali disciplinsko postopanje, se kaznuje s strogim zaporom ali z zaporom.

Če ovadnik prekliče svojo lažno ovadbo pred začetim postopanjem, ga sme sodišče oprostiti vsake kazni.

Na zahtevo obsodi sodišče v vseh primerih obsodbe lažnega ovadnika, da se ob njegovih stroških objavi sodna sodba.

§ 140.

Kdor ve, da se ni storilo nobeno kaznivo dejanje, pa vendarle poda oblastvu lažno ovadbo o takem dejanju, ali kdor se lažno sam obtoži, da je storil kakšno kaznivo dejanje, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev.

§ 141.

Kdor onemogoči ali prepreči, da se uvede zoper koga postopanje, ali komu pomaga, da ga ne doseže kazen zaradi njegovega kaznivega dejanja ali očevalno sredstvo, se kaznuje s strogim zaporom do treh let.

Poskus se kaznuje.

V posebno težkih primerih se kaznuje storilec z robijo do petih let.

Kazen ne sme biti ne po vrsti ne po velikosti večja od one, ki je zapretna za kaznivo dejanje, glede katerega se je ta pomoč izvršila. Takega pomagača ni kaznovati, če je storilec kaznivega dejanja z njim v sorodstvu po krvi v premi vrsti ali v stranski vrsti do vštete drugega kolena ali če je z njim v zakonu (braku).

§ 142.

Kdor oprosti s silo, pretnjo ali zvijačo koga, ki je v priporu, zaporu, obsojenca ali koga drugega, ki se čuva v zavodu ali je izročen kakšni rodbini po odločbi oblastva, ali mu kako drugače pomaga pobegniti, se kaznuje s strogim zaporom.

Poskus se kaznuje.

Če je storilo to kaznivo dejanje več oseb, pa se ne ve, kdo je posamič kaj storil, se kaznuje vsak udeleženec s strogim zaporom.

Udeleženci, ki so uporabili silo zoper osebe ali stvari, se kaznujejo z robijo do desetih let.

§ 143.

Oni, ki so v priporu, zaporu, ki so obsojeni, in druge osebe, ki se čuvajo po odločbi oblastva v kakšnem zavodu ali zaporu, se kaznujejo s strogim zaporom, če se združijo z namero, da bi nasilno prišli v prostost. Če se združijo z isto namero, da bi z združenimi močmi napadli uradnike zavoda ali druge uslužbenice, katerih nadzoru so izročeni, ali jih primorali s silo ali s pretnjo, da bodo uporabili silo, kaj storiti ali ne storiti ali trpeti, se kaznujejo z robijo do petih let.

Udeleženci, ki so uporabili silo zoper osebe ali stvari, se kaznujejo z robijo do desetih let, če ne prehaja njih ravnanje v težje kaznivo dejanje.

§ 144.

Kdor pred sodiščem lažno kaj izpove pod prisego, se kaznuje z robijo do petih let.

Če je priča, izvedenec, prevajalec ali tolmač v kazenskem postopanju lažno prisegel glede koga v njegovo korist ali škodo, se kaznuje z robijo do desetih let.

Če je izpovedal krivoprisežnik lažno z namero, da bi bil obtoženec obsojen na smrt, in se obsodba izvrši, se kaznuje z dosmrtno robijo.

§ 145.

S kaznimi iz predpisov § 144. se kaznujejo vse one osebe, ki so z zakonom oproščene prisege ali so se sklicale na že opravljeno prisego, če so karkoli lažno izpovedale pred sodiščem.

Prisegi je enaka slovesna obljuba, dana namesto prisege.

§ 146.

Priča, izvedenec, prevajalec ali tolmač, ki ni prisegel, pa je pred sodiščem lažno pričal, podal lažno izvedensko mnenje, lažno prevajal ali tolmačil, se kaznuje s strogim zaporom in z izgubo častnih pravic.

§ 147.

Če osebe, omenjene v § 144., prekličejo svoje lažne izpovedbe, preden se izreče sodna odločba o dotični stvari, se kaznujejo, ako so storile to iz lastnega nagiba, z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev; ako pa se stori to v zvezi z drugimi razmerami, se kaznujejo z zaporom.

Če ni bilo zbog tega za nikogar ne škode ne posledic, sme sodišče omiliti kazen po svobodni oceni ali oprostiti storilca vsake kazni.

§ 148.

Predpisi §§ 144. do 147. se uporabljajo tudi pri postopanju pred upravnimi, borznimi sodišči, razsodišči in drugimi sodišči in pred inozemskimi ali mednarodnimi sodišči ali mednarodnimi komisijami.

Lažne izpovedbe pred upravnimi oblastvi in v nespornem postopanju se kaznujejo z zaporom.

§ 149.

Kdor objavi brez dovolitve pristojnega sodnika po tisku potek sodnega postopanja in sodbo, izrečeno zoper mlajšega maloletnika, ali objavi zoper dovolitev maloletnikov ime celotno ali tako, da se dá sklepati, na koga se to nanaša, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5000 dinarjev.

§ 150.

Osebe, ki jim je dovoljeno, prisostvovati razpravi, za katero je javnost izključena, se kaznujejo, če objavijo ali priobčijo komu zoper sodno rešitev to, kar so zvedele na razpravi kot tajnost, a zahteva korist državne varnosti, da ostane to še nadalje tajno, z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev.

§ 151.

Kdor objavi brez dovolitve po tisku obtožnico ali si priskrbi dokazni material v kazenskem postopanju, preden se to objavi na glavni razpravi, ali kdor objavi na ta način vsebino glavne razprave, za katero je javnost izključena, ali objavi, kako so glasovali poedini sodniki, se kaznuje z zaporom do treh mesecev in v denarju do 3000 dinarjev.

§ 152.

Z zaporom do treh mesecev se kaznuje:

1. kdor protipravno uniči ali odstrani ali zamenja kakšnega mrliča, tako da ga ni mogoče pregledati;

2. kdor na zahtevo oblastva ne pove, kje je tak mrlič, dasi to ve.

§ 153.

Z zaporom do treh mesecev ali v denarju do 3000 dinarjev se kaznuje, kdor je z zakonom pozvan, ogledovati mrliča, če po ogledu ne sporoči oblastvu sumnih primerov, v katerih se osnovano smatra, da se je povzročila smrt s kaznivim dejanjem.

XV. poglavje.

Kazniva dejanja zoper javni mir in red.

§ 154.

Vsak udeleženec mnogote ljudi, ki se zbere in stori s skupnimi močmi nasilje osebam ali poškoduje ali opleni tuje stvari, se kaznuje s strogim zaporom.

Vsi udeleženci mnogote, ki so posamezno storili nasilje osebam ali so poškodovali ali opleni stvari, se kaznujejo z robijo do desetih let.

§ 155.

Kdorkoli povzroči pri mnogih osebah strah s pretnjo občenevarnega zločinstva, se kaznuje s strogim zaporom do dveh let.

§ 156.

Kdor povzroči z neosnovanim klicanjem na pomoč, z zlorabo znaka za silo ali temu podobnim strah pri večjem številu oseb ali gneči ljudi ali prihod policije, gasilcev ali vojske, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5000 dinarjev.

Z isto kaznijo se kaznuje tudi, kdor raznaša javno ali po tisku lažno govorico zoper svoje prepričanje ali če ni osnovanega razloga, da bi jo smatral za resnično, toda utegne taka govorica povzročiti občeno ogorčenost ali občen strah ali nevarnost za javni mir in občni red.

§ 157.

Kdor prikazuje javno ali z razširjanjem spisov lažno imovinske, zdravstvene ali druge razmere v tujih državah zato, da bi organiziral, povzročil ali podpiral izseljevanje iz kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, se kaznuje s strogim zaporom in v denarju.

§ 158.

Kdor preživi čas iz delomrznosti tako, da se potepa, vlačugari, da berači ali se profesionalno bavi z igrami na slepo srečo, se kaznuje z zaporom do enega leta (§ 52.).

§ 159.

Kdor pošlje svojega otroka, ki je pod njegovim nadzorom, beračit, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev.

§ 160.

Kdor napravi ali proda brez zahteve osebe, ki je za to upravičena, ključ za tujo ključanico ali kdor napravi ali odstopi ponarejeni ključ (odpirac) osebi, ki nima za to opravljene potrebe, pa je mogel misliti, da se namerja storiti s tem kaznivo dejanje, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev in v denarju do 5000 dinarjev.

§ 161.

Člani društva, čigar ustroj ali namen nasprotuje odredbam kazenskih ali vojaških zakonov, se kaznujejo, kolikor ne prehaja tako združevanje v težje kaznivo dejanje, z zaporom do dveh let ali v denarju do 20.000 dinarjev.

§ 162.

Kdor javno preklinja Boga ali vero, priznано z zakonom, ali javno smeši obrede ali običaje bogočastja, se kaznuje z zaporom do enega leta.

§ 163.

Kdor prepreči ali vznemiri bogočastje ali opravljanje obredov priznanih ver ali oskruni ali izpostavi posmehu ali preziranju ikone ali druge svetniške slike in kipe ali druge stvari, ki so namenjene službi božji, v času, ko služijo te stvari za rabo po svoji namembi, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev.

§ 164.

Kdor prepreči ali razžene s silo ali s pretnjo, da bo uporabil silo, ali s pretnjo, da bo storil zlo-

činstvo ali prestop, neprepovedane shode, sprevo ali podobne manifestacije, se kaznuje z zaporom ali v denarju do 50.000 dinarjev.

Prav tako se kaznuje, kdor stori pri neprepovedanih shodih, sprevodih ali podobnih manifestacijah nasilje z namero, da bi razgnal shod, sprevod ali manifestacijo.

§ 165.

Kdor javno na shodih ali na javnih krajih draži del ljudstva zoper drugega ali en družabni sloj zoper drugega in provzroča s tem verski ali plemenski razdor ali razdor med družabnimi sloji, se kaznuje z zaporom ali v denarju.

§ 166.

Kdor se z uživanjem močnih pijač ali opojil naklepoma ali iz malomarnosti tako upijani, da postane nevračunljiv, in stori v takem stanju kaznivo dejanje, ki se preganja po službeni dolžnosti, se kaznuje zbog same te pijanosti z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev.

XVI. poglavje.

Kazniva dejanja zoper življenje in telo.

§ 167.

Z dosmrtno robijo ali robijo najmanj desetih let se kaznuje, kdor drugega usmrti.

S smrtjo ali dosmrtno robijo se kaznuje:

1. kdor drugega usmrti po zrelem preudarku;
2. kdor drugega usmrti s strupom ali na okruten način;
3. kdor drugega usmrti na način, s katerim je ogroženo življenje več oseb;
4. kdor drugega usmrti iz koristoljubja ali zato, da izvrši ali prikrije drugo zločinstvo; ali
5. kdor je v povratku (§ 76., prvi odstavek), ker je koga usmrtil po prvem odstavku tega paragrafa.

Zaradi poskusa usmrtitve iz prvega odstavka tega paragrafa se kaznuje storilec z robijo najmanj treh let, zaradi poskusa dejanja iz drugega odstavka pa z robijo najmanj sedmih let.

Kdor drugega na mah ubije, ker ga je spraval ubiti brez njegove krivde v močno razdraženost z napadom ali velikimi žalitvami, se kaznuje z robijo ali zatočenjem do desetih let.

§ 168.

Kdor koga usmrti na njegovo izrečno in resno zahtevo ali prošnjo, se kaznuje z zatočenjem do petih let ali z zaporom.

Če je tako usmrtil to osebo iz usmiljenja z njenim bednim stanjem, se kaznuje storilec z zaporom do treh let.

§ 169.

Kdor zavede koga do samomora ali mu pomaga, izvršiti samomor, se kaznuje, če se samomor izvrši, s strogim zaporom, če pa ostane pri poskusu, z zaporom.

Kdor uporabi pri tem samomoru zoper zavedenca nevarna ali jako težka predstavljanja, da bi ga zavedel do samomora, se kaznuje z robijo do desetih let.

Če je bil zavedenec v stanju nevračunljivosti, otrok ali mlajši maloletnik, se kaznuje storilec po § 167.

§ 170.

Mati, ki usmrti svojega otroka za poroda ali neposredno po porodu ali dokler traja ona motnja, ki jo provzroča pri porodnici porod, se kaznuje, če je otrok zakonski, s strogim zaporom, če pa je otrok nezakonski, z zaporom.

V posebno lahkih primerih sme sodišče omiliti kaznen po svobodni oceni.

§ 171.

Noseča žena, ki sama odpravi svoj plod ali dopusti drugemu, da ji to stori, se kaznuje z zaporom do treh let.

V posebno lahkih primerih sme sodišče omiliti kaznen po svobodni oceni, nezakonsko mater pa, če je sama odpravila plod, tudi oprostiti vsake kazni.

§ 172.

Kdor dá noseči ženi na njeno zahtevo ali z njenim pristankom sredstvo ali stori, da plod odpravi, se kaznuje s strogim zaporom.

Če stori to zdravnik, lekarnar, babica ali kdo, ki vrši to za nagrado, se kaznuje z robijo do petih let.

Zdravnik ali babica se kaznuje z zaporom do enega leta tudi, če že započeto odpravljanje ploda dovrši ter o tem ne obvesti pristojnega oblastva v treh dneh.

§ 173.

Kdor dá noseči ženi sredstvo za odpravo ploda ali ga sam uporabi proti njej brez njene volje, in gre plod od nje, se kaznuje z robijo do petih let.

Če žena zbog tega umre, se kaznuje storilec z robijo najmanj petih let.

Kaznovati ni zdravnika, ki pravilno provzroči noseči ženi ob predhodni prijavi oblastvu po zdravniškem komisijskem mnenju prekinitve nosečnosti ali odpravi plod, da ji reši življenje ali odvrne neizogibno nevarnost za njeno zdravje, če to na noben drug način ni mogoče.

O ustanovitvi zdravniške komisije izda ministrstvo za narodno zdravje posebno uredbo.

§ 174.

Kdor objavlja javno ali po tisku oglas, s katerim prikrito ali očitno ponuja, javno razlaga ali hvali izvestna sredstva ali orodje za odpravo ploda ali ponuja za to svoje ali tuje usluge, se kaznuje s strogim zaporom do enega leta.

§ 175.

Kdor spravi drugega v smrtno nevarnost, pa ga zapusti brez pomoči, se kaznuje s strogim zaporom.

Če izgubi oni, ki je bil spravljen v tako nevarnost, zaradi tega življenje ali je težko poškodovan (§§ 178. in 179.) ali se mu s tem zdravje trajno okvari, se kaznuje storilec z robijo do desetih let.

§ 176.

Kdor zapusti onemoglo osebo, ki mu je zaupana ali za katero je sicer dolžan skrbeti, ali jo pusti brez pomoči v razmerah, ki so nevarne za življenje ali zdravje, se kaznuje z robijo do petih let.

Če bi zapuščena oseba zbog tega izgubila življenje ali bi bila težko poškodovana (§§ 178. in 179.) ali bi se ji s tem zdravje trajno okvarilo, se kaznuje storilec z robijo do petnajstih let.

Kdor stori to iz malomarnosti, se kaznuje z zaporom.

§ 177.

Kdor drugega usmrti iz malomarnosti, se kaznuje z zaporom do treh let.

Če je mogel storilec vnaprej vedeti za smrt ali je moral biti po svojem poklicu ali poslu pazljiv, se kaznuje s strogim zaporom najmanj enega leta.

§ 178.

Kdor drugega telesno poškoduje ali mu okvari zdravje, se kaznuje z robijo ali zatočenjem do osmih let:

1. če ostane poškodovani ali oboleli zaradi tega trajno nesposoben za delo ali umobolen;
2. če je bila zaradi te poškodbe telesa ali zdravja nevarnost za poškodovančev življenje;
3. če je ostal poškodovančev obraz zaradi tega trajno skažen;
4. če je del telesa uničen ali trajno skažen ali poškodovančevu zdravju trajno in v znatni meri okvarjeno.

Če poškodovanec za tako poškodbo umre, se kaznuje storilec z robijo do dvanajstih let.

§ 179.

Kdor drugega tako poškoduje, da se mu manj važen del telesa uniči ali da postane trajno slabši, kot je bil prej, se kaznuje z robijo ali zatočenjem do treh let.

Če poškodovanec za tako poškodbo umre, se kaznuje storilec z robijo do desetih let.

§ 180.

Za poškodbo, provzročeno z nožem ali smrtonosnim orodjem in vobče s sredstvom, sposobnim, da telo težko poškoduje ali zdravje težko okvari, se kaznuje storilec, najsi bi bila storjena poškodba telesa ali okvarjenega zdravja manjša od poškodbe iz § 179., s strogim zaporom najmanj šestih mesecev.

§ 181.

Za vsako drugo težko poškodbo, manjšo od poškodbe v §§ 178. in 179., ki ne bi spadala niti pod predpis § 180., se kaznuje storilec z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev.

Če je poškodba lahkega značaja, se kaznuje storilec z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5000 dinarjev; če pa je bil storilec brez svoje krivde izzvan s poškodovančevim sirovim ali nevljudnim ravnanjem, ga sme sodišče oprostiti vsake kazni.

§ 182.

Zaradi poškodbe iz §§ 180. in 181. se kaznuje storilec, če se je storila iz malomarnosti, z zaporom do enega leta.

Če je storilec po svojem poklicu ali poslu dolžan, biti pazljiv, se kaznuje z zaporom najmanj šestih mesecev.

Če poškodovanec za tako poškodbo umre, se kaznuje storilec po § 177.

§ 183.

Zaradi poškodbe iz §§ 180. in 181. se kaznuje storilec, če se je storila iz malomarnosti, z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5000 dinarjev.

Zaradi poškodbe iz § 180. se kaznuje storilec, če se je storila iz malomarnosti in je bil po svojem poklicu ali poslu dolžan, biti pazljiv, z zaporom do enega leta.

§ 184.

Kdor se udeleži tepeža, pri katerem je kdo usmrčen, se kaznuje zbog same te udeležbe s strogim zaporom.

Kdor se udeleži tepeža, pri katerem se stori kakšna izmed poškodb iz §§ 178. in 179., se kaznuje zbog same te udeležbe z zaporom do dvet let.

Kdor se udeleži tepeža, pri katerem se stori komu kakšna izmed poškodb iz §§ 180. in 181., se kaznuje zbog same te udeležbe z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5000 dinarjev.

Te kazni se uporabljajo samo, če se ne dá ugotoviti, kdo je provzročil smrt ali prizadel omenjene poškodbe.

§ 185.

Kdor priganja koga, ki je v njegovi službi, pod njegovim skrbstvom ali nadzorom ali ki je drugače zavisen od njega, zlasti če je maloleten ali onemogel, na pretirano telesno ali duševno delo, pa nastopijo zaradi tega škodljive posledice za telo ali zdravje te osebe, se kaznuje z zaporom do dveh let ali v denarju do 20.000 dinarjev; če pa stori to iz koristoljubja ali iz zlobnosti, se kaznuje s strogim zaporom.

Če bi bilo zdravje te osebe zbog takega ravnanja z njo težko okvarjeno, se kaznuje storilec z robijo do petih let.

§ 186.

Zaradi dejanj iz § 181., drugega odstavka, in § 183. se započne pregon samo na poškodovančev predlog.

XVII. poglavje.

Kazniva dejanja zoper občno varnost ljudi in imovine.

§ 187.

Kdor stori požig na tuji imovini, se kaznuje z robijo do petih let ali s strogim zaporom.

§ 188.

Z robijo do dvanajstih let se kaznuje:

1. kdor provzroči s požigom svoje ali tuje imovine nevarnost za življenje kakšne osebe ali nevarnost v velikem obsegu za tujo imovino;
2. če je kdo zbog požiga izgubil življenje ali je bil težko poškodovan (§§ 178. in 179.), a je mogel storilec za to vedeti vnaprej.

§ 189.

S smrtjo, dosmrtno robijo ali robijo najmanj desetih let se kaznuje:

1. kdor provzroči s požigom svoje ali tuje imovine nevarnost za življenje več oseb;
2. če je zbog požiga več oseb izgubilo življenje ali so bile težko poškodovane (§§ 178. in 179.), a je mogel storilec za to vedeti vnaprej.

§ 190.

Kdor provzroči iz malomarnosti požig na tuji imovini in spravi s tem v nevarnost življenje kakšne osebe ali spravi v nevarnost tujo imovino v velikem obsegu, se kaznuje z zaporom do dveh let ali v denarju do 20.000 dinarjev.

Če je kdo zbog tega izgubil življenje ali je bil težko poškodovan (§§ 178. in 179.), se kaznuje storilec s strogim zaporom najmanj treh mesecev.

Če je zbog tega več oseb izgubilo življenje ali so bile težko poškodovane (§§ 178. in 179.), se kaznuje storilec s strogim zaporom najmanj enega leta.

§ 191.

Kdor provzroči z razpočno snovjo nevarnost za življenje kakšne osebe ali nevarnost v večjem obsegu za tujo imovino, se kaznuje z robijo do desetih let.

Če je provzročil storilec s tem nevarnost za življenje več ljudi, se kaznuje z robijo najmanj treh let.

Če je kdo zbog tega izgubil življenje ali je bil težko poškodovan (§§ 178. in 179.) in je mogel storilec za to vedeti vnaprej, se kaznuje z robijo najmanj petih let; če pa je izgubilo življenje več oseb ali so bile težko poškodovane (§§ 178. in 179.) in je mogel storilec za to vedeti vnaprej, se kaznuje s smrtjo ali dosmrtno robijo ali z robijo najmanj desetih let.

§ 192.

Kdor provzroči z razpočno snovjo iz malomarnosti nevarnost za življenje kakšne osebe ali nevarnost v večjem obsegu za tujo imovino, se kaznuje z zaporom najmanj enega meseca.

Če je spravi storilec s tem v nevarnost življenje več oseb, se kaznuje s strogim zaporom.

Če je kdo zbog tega izgubil življenje ali je bil težko poškodovan (§§ 178. in 179.), se kaznuje storilec s strogim zaporom najmanj enega leta; če pa je izgubilo življenje več oseb ali so bile težko poškodovane (§§ 178. in 179.), se kaznuje storilec s strogim zaporom najmanj dveh let.

§ 193.

Kdor napravi razpočne tvarine ali priprave ali orodje, potrebno za njih napravljanje, ali daje navodila, kako se napravlja, jih nabavlja, hrani ali izroča komu drugemu, najsi ve in mora smatrati, da so namenjene za uporabo zaradi izvršitve kakšnega zločina se kaznuje z robijo do petih let ali s strogim zaporom najmanj treh mesecev.

§ 194.

Kdor provzroči z električno, parno ali drugo motorno silo nevarnost za življenje ljudi ali nevarnost v večjem obsegu za tujo imovino, se kaznuje z robijo do desetih let.

Če je kdo zbog tega izgubil življenje ali je bil težko poškodovan (§§ 178. in 179.) in je mogel storilec za to vedeti vnaprej, se kaznuje z robijo najmanj petih let; če pa je izgubilo življenje več oseb ali so bile težko poškodovane (§§ 178. in 179.), se kaznuje storilec z robijo najmanj desetih let.

§ 195.

Kdor provzroči z električno, parno ali drugo motorno silo iz malomarnosti nevarnost za življenje ljudi ali nevarnost v velikem obsegu za tujo imovino, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Če je kdo zbog tega izgubil življenje ali je bil težko poškodovan (§§ 178. in 179.), se kaznuje storilec s strogim zaporom do dveh let.

Če je izgubilo življenje več oseb ali so bile težko poškodovane (§§ 178. in 179.), se kaznuje storilec s strogim zaporom najmanj enega leta.

One osebe, ki jim je dolžnost, posluževati parne stroje ali druge motorje, se kaznujejo, če so zanemarile to dolžnost ter je nastopila zbog tega nevarnost za življenje ljudi ali nevarnost v večjem obsegu za tujo imovino ali je kdo izgubil življenje ali je bil težko poškodovan (§§ 178. in 179.), s strogim zaporom najmanj enega leta.

§ 196.

Kdor provzroči poplavo, s katero se spravi v nevarnost v večjem obsegu tuja imovina ali se spravi v nevarnost življenje ljudi, se kaznuje z robijo.

Če je kdo zbog poplave izgubil življenje ali je bil težko poškodovan (§§ 178. in 179.) in je mogel storilec za to vedeti vnaprej, se kaznuje z robijo najmanj petih let.

Če je izgubilo zbog poplave življenje več oseb ali so bile težko poškodovane (§§ 178. in 179.) in je mogel storilec za to vedeti vnaprej, se kaznuje s smrtjo ali dosmrtno robijo ali z robijo najmanj desetih let.

Kdor provzroči tako poplavo iz malomarnosti, se kaznuje z zaporom; če je kdo zbog take poplave izgubil življenje ali je bil težko poškodovan (§§ 178. in 179.), se kaznuje storilec s strogim zaporom najmanj treh mesecev; če pa je izgubilo

življenje več oseb ali so bile težko poškodovane (§§ 178. in 179.), se kaznuje s strogim zaporom najmanj enega leta.

§ 197.

Kdor uniči ali poškoduje vodovode, jezove, propuste, nasipe in vobče naprave, ki so jih zgradili ljudje, da se branijo zoper naravne nezgode, in provzroči s tem nevarnost v večjem obsegu za tujo imovino, se kaznuje z robijo.

Če je kdo zbog tega izgubil življenje ali je bil težko poškodovan (§§ 178. in 179.) in je mogel storilec za to vedeti vnaprej, se kaznuje z robijo najmanj petih let.

Če je izgubilo zbog tega življenje več oseb ali so bile težko poškodovane (§§ 178. in 179.) in je mogel storilec za to vedeti vnaprej, se kaznuje storilec s smrtjo ali dosmrtno robijo ali z robijo najmanj desetih let.

Kdor provzroči ob gorenjih pogojih iz malomarnosti nevarnost za življenje ali zdravje ljudi ali nevarnost v večjem obsegu za tujo imovino, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev; če je kdo zbog tega izgubil življenje ali je bil težko poškodovan (§§ 178. in 179.), se kaznuje s strogim zaporom; če pa je izgubilo življenje več oseb ali so bile težko poškodovane (§§ 178. in 179.), se kaznuje s strogim zaporom najmanj enega leta.

§ 198.

Kdor ravna ob voditvi ali izvajanju gradnje ali ob podiranju zgradbe zoper zakonite predpise ali zoper občepriznana pravila graditeljstva, tako da utegne nastati nevarnost za človeško življenje, se kaznuje z zaporom do enega leta.

Če je kdo zbog tega izgubil življenje ali je bil težko poškodovan (§§ 178. in 179.), se kaznuje storilec s strogim zaporom najmanj treh mesecev; če pa je izgubilo življenje več oseb ali so bile težko poškodovane (§§ 178. in 179.), se kaznuje storilec s strogim zaporom najmanj enega leta.

V posebno težkih primerih se kaznuje z robijo do desetih let.

§ 199.

Kdor uniči, pokvari ali odstrani v rudnikih, tvornicah ali podobnih napravah, katerih dela utegnejo spraviti v nevarnost življenje delavcev, pripravo, ki služi varnosti dela in zaščiti življenja delavcev, ali kdor stori, da take priprave ne delujejo, ali pa jih zoper svojo dolžnost ne spravi v delovanje ter provzroči s tem nevarnost za življenje, se kaznuje s strogim zaporom in v denarju.

Če je kdo zbog tega izgubil življenje ali je bil težko poškodovan (§§ 178. in 179.), se kaznuje storilec s strogim zaporom najmanj treh mesecev; če pa je izgubilo življenje več oseb ali so bile težko poškodovane (§§ 178. in 179.), se kaznuje storilec s strogim zaporom najmanj enega leta.

V posebno težkih primerih se kaznuje z robijo do desetih let.

§ 200.

Kdor provzroči, da ladja nasede ali da se potopi in nastopi s tem nevarnost ljudi ali nevarnost v večjem obsegu za tujo imovino, se kaznuje z robijo.

Če je kdo zbog tega izgubil življenje ali je bil težko poškodovan (§§ 178. in 179.) in je mogel storilec za to vedeti vnaprej, se kaznuje storilec z robijo najmanj petih let; če pa je izgubilo življenje več oseb ali so bile težko poškodovane (§§ 178. in 179.) in je mogel storilec za to vedeti vnaprej, se kaznuje storilec s smrtjo ali dosmrtno robijo ali z robijo najmanj desetih let.

Kdor stori dejanje iz prvega odstavka iz malomarnosti, se kaznuje z zaporom. Če je kdo zbog tega izgubil življenje ali je bil težko poškodovan (§§ 178. in 179.), se kaznuje storilec s strogim zaporom najmanj treh mesecev; če pa je izgubilo življenje več oseb ali so bile težko poškodovane (§§ 178. in 179.), se kaznuje s strogim zaporom najmanj enega leta.

§ 201.

Kdor provzroči z drugim občenevarnim dejanjem nevarnost za življenje ljudi ali nevarnost v večjem obsegu za tujo imovino, se kaznuje z robijo.

Če je kdo zbog tega izgubil življenje ali je bil težko poškodovan (§§ 178. in 179.) in je mogel storilec za to vedeti vnaprej, se kaznuje storilec z robijo najmanj petih let; če pa je izgubilo življenje več oseb ali so bile težko poškodovane (§§ 178. in 179.) in je mogel storilec za to vedeti vnaprej, se kaznuje s smrtjo ali dosmrtno robijo ali z robijo najmanj desetih let.

Kdor stori dejanje iz prvega odstavka iz malomarnosti, se kaznuje z zaporom. Če je kdo zbog tega izgubil življenje ali je bil težko poškodovan (§§ 178. in 179.), se kaznuje storilec s strogim zaporom najmanj treh mesecev; če pa je izgubilo življenje več oseb ali so bile težko poškodovane (§§ 178. in 179.), se kaznuje storilec s strogim zaporom najmanj enega leta.

§ 202.

Če storilec kaznivih dejanj iz tega poglavja prostovoljno odvrne nastop škodljivih posledic svojega dejanja, mu sme sodišče omiliti kazen po svobodni oceni, v posebno lahkkih primerih pa ga tudi oprostiti vsake kazni.

§ 203.

Kdor opusti brez nevarnosti za samega sebe ali za drugega, s pravočasno prijavo pristojnemu oblastvu ali na drug način po možnosti odvrniti požig, poplavo, eksplozijo ali drugo nezgodo, s katero se ograža življenje ljudi ali spravlja v nevarnost v večjem obsegu tuja imovina, se kaznuje z zaporom do treh mesecev ali v denarju do 3000 dinarjev.

XVIII. poglavje.

Kazniva dejanja zoper varnost javnega prometa za ljudi, imovino in obvestila.

§ 204.

Kdor tako ogrozi varnost javnega prometa zlasti na ulicah, cestah ali tržiščih, da provzroči s tem nevarnost za življenje ali zdravje ljudi, se kaznuje z zaporom.

Kdor stori to iz malomarnosti, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev.

§ 205.

Kdor spravi v nevarnost življenje ali zdravje oseb na krajih, označenih v § 204. ali če je bil kdo zbog tega težko poškodovan (§§ 178. in 179.) ali je umrl, se kaznuje storilec, če je mogel za to vedeti vnaprej, z robijo.

Kdor je provzročil tako nevarnost iz malomarnosti, se kaznuje z zaporom najmanj treh mesecev.

§ 206.

Kdor spravi v nevarnost varnost železniškega, tramvajskega ali brodarskega prometa ali prometa z zrakoplovom, se kaznuje z robijo.

Kdor stori to iz malomarnosti, se kaznuje s strogim zaporom ali v denarju do 50.000 dinarjev.

§ 207.

Kdor spravi v nevarnost življenje več oseb v prometu, označenem v § 206., ali če je bil zbog tega kdo težko poškodovan (§§ 178. in 179.) ali usmrčen, se kaznuje storilec, če je mogel vedeti za to vnaprej, z robijo.

Kdor je provzročil to nevarnost iz malomarnosti, se kaznuje s strogim zaporom najmanj šestih mesecev.

§ 208.

Uslužbenci, ki jim je poverjen nadzor nad železnico ali vlakom ali tramvajem, uslužbenci, ki vodijo vožnjo ladje in zrakoplova, se kaznujejo z robijo do petih let, če se spravi po njih malomarnosti vlak, tramvaj ali ladja v nevarnost; če pa je kdo pri tem izgubil življenje ali je bil težko poškodovan (§§ 178. in 179.), se kaznujejo z robijo do desetih let.

§ 209.

Kdor ovira ali preprečuje javni železniški, zrakoplovni, poštni, telegrafski, telefonski, tramvajski ali avtobusni promet ali delovanje priprav za javno oskrbovanje z vodo, razsvetljavo, kurjavo ali drugo energijo ali javnih naprav za obrambo zoper nevarnost po ognju ali vodi ali državnih zavodov za državno obrambo na ta način, da poškoduje, uniči, odstrani, zamenja sestavne dele ali onemogoči njih delovanja, se kaznuje s strogim zaporom.

Poskus se kaznuje.

Posebno težki primeri tega dejanja se kaznujejo do petih let robije. Kdor stori to iz malomarnosti, se kaznuje v denarju do 5000 dinarjev.

§ 210.

Železniški, poštni, telegrafski, telefonski, tramvajski, brodarski, avtobusni uslužbenci in uslužbenci ostalih naprav iz § 209., ki so dolžni skrbeti za varnost teh naprav, se kaznujejo z zaporom do

enega leta, če provzročé z malomarnostjo, da se prepreči ali spravi v nevarnost navedeni javni promet ali delovanje omenjenih naprav.

§ 211.

Zoper železniške ali brodarske uslužbenice ali uslužbenice zrakoplovov, ki se obsodijo zaradi dejanj iz § 206., prvega odstavka, § 207., prvega odstavka, in § 208., prav tako pa tudi zoper poštné, telegrafske, telefonske in tramvajске uslužbenice, ki se obsodijo zaradi dejanj iz § 209., prvega odstavka, in iz § 210., je uporabiti predpis § 49.

§ 212.

Kdor odpravi z radiotelegrafskih ali radiotelefonskih priprav nalašč ali brez potrebe mednarodno dogovorjeni znak grozeče nevarnosti ali znak za klicanje na pomoč, se kaznuje s strogim zaporom.

§ 213.

Kdor preprečuje ali moti z električnimi aparati namenoma ali iz malomarnosti delovanje radijskega aparata ali kdor vzkrati za radijske aparate potrebno delo, se kaznuje, če je ovira nastopila, z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev.

XIX. poglavje.

Napravljanje lažnih listin in mer.

§ 214.

Kdor napravi lažno listino, domačo ali inozemsko, ali predrugači pravo listino z namero, da bi se uporabila taka listina kot prava, se kaznuje s strogim zaporom in v denarju do 20.000 dinarjev.

Kdor uporabi listino, o kateri ve, da je lažna ali predrugačena, kot pravo, se kaznuje z robijo do petih let in v denarju do 50.000 dinarjev.

Če je hotel storilec s tem samo pridobiti sebi ali drugemu dokaz za terjatev, do katere ima on ali drugi pravico, ali zaradi obrambe zoper brezpravno terjatev ali neosnovano obtožbo, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev.

§ 215.

Storilec se kaznuje z robijo do petih let ali s strogim zaporom, če je lažna ali predrugačena listina:

1. domača ali inozemska javna listina, izdana po predpisih zakona;
2. uradna knjiga, zapisnik, register ali seznamek, ki se vodi pod uradno verodostojnostjo;
3. oporoška ali vobče zapis poslednje volje;
4. menica, pravnoveljavná po zakonu, ali ček.

Z isto kaznijo se kaznuje tudi, kdor lažno vodi ali predrugači trgovinske knjige.

Poleg kazni na prostosti sme obsoditi sodišče storilca tudi na denarno kazen.

§ 216.

Storilec se kaznuje z robijo do osmih let, če je lažna ali predrugačena listina: vrednostni papir, ki se glasi na prinosnika; delnica vobče ali časna listina ali potrdilo, ki nadomešča delnico, kakor tudi njim pripadajoča listina (kupon ali talon); obveznica ali zastavnica: državna, občinska ali kakšne korporacije ali družbe, izdana po zakonitem pooblastilu.

Poleg kazni robije se sme obsoditi storilec tudi na denarno kazen.

§ 217.

Kdor zbira lažne ali predrugačene papirje, označene v § 216., z namero, da bi jih uporabil za prave, se kaznuje z zaporom.

§ 218.

Kdor provzroči, da se overovi v domačih ali inozemskih javnih listinah, zapisnikih ali knjigah neresnična činjenica, ki se hoče dokazati s to overovitvijo, se kaznuje z robijo do petih let ali s strogim zaporom.

Z isto kaznijo se kaznuje tudi, kdor uporabi tako listino kot pravo, dasi ve, da je činjenica, ki se overavlja z listino, neresnična.

§ 219.

Z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev se kaznuje:

1. kdor napravi lažno zdravniško izpričevalo o zdravstvenem stanju ali o vzroku smrti kakšne osebe ali vobče o činjenici, ki jo mora osvedočiti po svojem poklicu zdravnik, ali kdor predrugači

pravo zdravniško izpričevalo z namero, da bi se taka listina uporabila kot prava;

2. kdor napravi ob zgoraj označenih pogojih lažno ali predrugači pravo živinozdravniško izpričevalo.

§ 220.

Zdravnik ali živinozdravnik, ki izda neresnično listino, navedeno v § 219., da bi se uporabila kot prava, se kaznuje s strogim zaporom do dveh let.

Če se je obljubila ali dala izdatelju take listine nagrada, se kaznuje izdatelj s strogim zaporom najmanj enega leta in v denarju; poleg tega mu sme sodišče prepovedati izvrševanje zdravniškega poklica.

§ 221.

Kdor uporabi kakšno izmed listin, omenjenih v §§ 219. in 220., kot pravo, dasi ve, da je lažna ali predrugačena, se kaznuje s strogim zaporom do enega leta in v denarju.

§ 222.

Z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5000 dinarjev se kaznuje:

1. kdor napravi lažno listino ali predrugači pravo z namero, da bi jo uporabil kot pravo, ali kdor stori, da se mu izda potna listina pod lažnim imenom;

2. kdor lažno napravi ali predrugači z namero, da bi preslepil oblastvo ali zasebnika zaradi svojega ali čigar drugega boljšega napredovanja, služiteljske ali delavske knjižice in listine, listine o odpustu iz vojske, izpričevala o sposobnosti ali vedenju in tem podobne listine;

3. kdor lažno napravi ali predrugači z namero, da bi jih uporabil kot prave, potniške vozovnice za železnico, ladjo in druga prometna sredstva, vstopnice v javen prostor, kakor gledališče, koncerte in temu podobno, ali podoben predmet, ki se mu je hotela dati oblika, kakor bi bil veljaven, dasi je že izgubil veljavnost, ali kakor bi imel večji pomen, kot ga dejanski ima;

4. kdor uporabi kakšno izmed lažnih listin, označenih pod št. 1. do 3., ali kdor uporabi prave listine, izdane za koga drugega, kakor bi bile izdane zanj, ali kdor dá take prave listine, ki so izdane zanj, v uporabo drugemu.

Kdor opravlja te posle obrtoma, se kaznuje s strogim zaporom in v denarju.

§ 223.

Kdor uniči, prikrije ali poškoduje ali napravi deloma ali celoma neporabno tujo listino z namero, da bi preprečil ali otežil dokaz z listino, se kaznuje s strogim zaporom ali v denarju.

§ 224.

Kdor odstrani, uniči, pokvari, odmakne ali premakne mejnik, zemljemerske znake ali vobče znak nepremične lastnine ali znak o pravici, uporabljati vodo, ali kdor tak mejnik ali mejni znak napačno namesti, da bi pridobil, otežil ali prikril dokaz za pravna razmerja, se kaznuje s strogim zaporom in v denarju.

Poskus se kaznuje.

§ 225.

Kdor napravi lažne vrednostne znake državnega ali drugega javnega oblastva, bodisi domačega, bodisi inozemskega, kakor: kolke, poštné ali trošarinske znamke, taksni papir in vobče vse take znake, ki obstoje na podstavi kakšnega zakona, ali kdor predrugači kakšnega izmed teh pravih znakov in mu dá videz večje vrednosti z namero, da bi jih uporabil kot prave ali jih prodal ali dal v uporabo drugemu, se kaznuje z robijo do desetih let in v denarju.

§ 226.

Kdor meri z odstranitvijo žiga, s katerim se znaki iz § 225. uničujejo, ali kako drugače na to, da bi dal tem znakom videz, kakor ne bi bili rabljeni, dasi so rabljeni, se kaznuje s strogim zaporom in v denarju.

§ 227.

Kdor uporabi lažno napravljen ali predrugačen znak iz § 225. kot pravega ali ga v ta namen nabavi zase ali za drugega ali ga prodaja ali hrani zaradi prodaje, se kaznuje z robijo do petih let.

§ 228.

Kdor uporabi vrednostne znake iz § 225. ali jih prodá, kakor bi veljali, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5000 dinarjev.

§ 229.

S strogim zaporom in v denarju se kaznuje:

1. kdor lažno napravi ali predrugači službene znake za oznamenovanje domačega ali inozemskega blaga, kakor: pečate, žige ali znamke, s katerimi se žigosajo: živali, les, zlato, srebro ali drugo blago, z namero, da bi jih uporabil kot prave;

2. kdor uporabi take lažne ali predrugačene znake kot prave.

§ 230.

Kdor napravlja, nabavlja ali razpečava kalupe, orodje ali sredstva, namenjena za lažno napravljanje ali predrugačevanje listin ali službenih vrednostnih znakov ali znakov za oznamenovanje blaga, se kaznuje z robijo do treh let ali s strogim zaporom in v denarju.

§ 231.

Kdor lažno napravi, predrugači ali izpremeni mere ali uteži ali kdor uporabi lažno predrugačene ali izpremenjene mere ali uteži kot prave, se kaznuje z robijo do treh let ali s strogim zaporom in v denarju.

§ 232.

Predpisi tega poglavja o lažnih listinah se uporabljajo tudi na te-le primere:

1. če dopolni kdo papir, goliko ali drug predmet, na katerega je kdo postavil svoj podpis, pozneje neupravičeno z izjavo, ki je važna za pravne odnošaje;

2. če preslepi kdo drugega o vsebini listine in postavi ta na to listino svoj podpis, češ, da se podpisuje pod drugo listino ali pod drugo vsebino, ne pa pod ono, pod katero se je podpisal;

3. če izda kdo listino v imenu kakšne osebe brez njene pooblastitve ali v imenu osebe, ki je ni;

4. če postavi izdatelj listine poleg svojega podpisa brezpravno, da ima tak položaj ali čin, ki bistveno vpliva na dokazno moč listine;

5. če napravi kdo listino na tak način, da neupravičeno uporabi pravi pečat, prave žige in znake.

§ 233.

V vseh primerih kaznivih dejanj, označenih v tem poglavju, se odvzamejo poleg vsega orodja vse tvarine in stvari, izdelane s kaznivim dejanjem, ne glede na to, čigave so. S tem se ne žalijo pravice do odškodnine osebe, ki ima do teh stvari zakonito pravico.

XX. poglavje.

Ponarejanje denarja.

§ 234.

Kdor dela denar z namero, da bi ga dal kot denar v tečaj, ali kdor predrugačuje pravi denar z namero, da bi ga dal v tečaj kot denar večje vrednosti, se kaznuje z robijo do desetih let in v denarju.

§ 235.

Kdor daje v tečaj ponarejen denar kot pristnega, bodisi da je napravljen s ponarejo, bodisi predrugačen, se kaznuje z robijo do desetih let in v denarju.

Kdor daje v tečaj ponarejen denar, ki ga sprejme on ali kdo drugi kot pristnega, dasi ve, da je ponarejen ali predrugačen, se kaznuje z zaporom do enega leta in v denarju do 10.000 dinarjev.

§ 236.

Kdor zmanjšuje kovinsko vsebino denarja z namero, da bi ga dal v tečaj po pravi vrednosti, se kaznuje s strogim zaporom in v denarju.

Kdor dela to obrtoma, se kaznuje z robijo do desetih let in v denarju.

Kdor daje tak denar v tečaj kot polnovrednega, dasi ve, da je njegova prava vrednost zmanjšana, se kaznuje po prvem, odnosno drugem odstavku tega paragrafa.

Kdor daje tak denar, ki ga prejme on ali kdo drugi kot denar s pravo vrednostjo, v tečaj, dasi ve, da je njegova vrednost zmanjšana, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev in v denarju do 5000 dinarjev.

§ 237.

Kdor zbira ponarejen ali predrugačen denar ali denar z zmanjšano kovinsko vsebino z namero, da bi ga dal v tečaj kot polnovrednega, se kaznuje z robijo do petih let ali s strogim zaporom in v denarju.

§ 238.

Kdor nabavlja ali razpečava odpadke, ki se dobivajo s tem, da se postrže kovina s pravega denarja, se kaznuje s strogim zaporom in v denarju do 10.000 dinarjev.

§ 239.

Kdor neupravičeno izdeluje, nabavlja ali razpečava orodje ali sredstva za napravljanje kovinskega in papirnatega denarja ali bankovcev Narodne banke, se kaznuje z robijo do petih let ali s strogim zaporom in v denarju.

§ 240.

Kdor napravi, razpečava ali hrani z namero, da bi jih razpečaval, odtiske na papirju ali kovinske znake ali izdelke, ki so videti kakor denar, se kaznuje v denarju do 10.000 dinarjev.

§ 241.

Predpis § 233. velja tudi za primere §§ 234. do 240.

XXI. poglavje.

Kazniva dejanja zoper osebno prostost in varnost.

§ 242.

Kdor primora drugega s silo ali s pretnjo zločina ali prestopka, da kaj stori ali ne stori ali da kaj trpi, se kaznuje s strogim zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev.

§ 243.

Kdor neupravičeno drugega zapre ali mu drugače neupravičeno vzame prostost, se kaznuje s strogim zaporom.

Poskus se kaznuje.

Če je pretrpela zaprta oseba ali vobče oseba, ki se ji je vzela prostost, težko poškodbo iz § 178. ali § 179. ali če je trajal odvzem prostosti dlje nego mesec dni, se kaznuje storilec z robijo do desetih let, če pa je ta oseba zbog tega izgubila življenje, z robijo najmanj šestih mesecev.

§ 244.

Kdor prime storilca pri samem kaznivem dejanju ali takoj po njem na begu, misleč, da pobegne ali da ga ne bo mogoče najti, ali kdor po potrebi zadrži ali zapre duševno bolno osebo, se kaznuje, če ne obvesti o tem odvzemu prostosti nemudoma krajevnega policijskega oblastva, z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5000 dinarjev.

§ 245.

Kdor odvzame maloletno osebo izpod oblasti njenih roditeljev, varuhov (skrbnikov) ali vobče oseb, ki so po zakonu upravičene, skrbeti zanjo, se kaznuje z zaporom do enega leta, če pa maloletna oseba ni dovršila štirinajstih let, z zaporom najmanj treh mesecev.

Tak storilec se kaznuje z robijo do petih let, če se je izvršil odvzem z namero, da bi se maloletna oseba porabljala za beračenje ali v drugo koristoljubno svrhu.

Zaradi dejanj iz tega paragrafa sme sodišče storilcu omiliti kazni po svobodni oceni; v posebno lahkih primerih pa ga sme tudi oprostiti vsake kazni.

§ 246.

Kdor odvede žensko osebo s silo, pretnjo zločina ali prestopka ali prevaro z namero, da bi on ali kdo drugi stopil z njo v zakon (brak), se kaznuje z zaporom.

V posebno težkih primerih se kaznuje z robijo do petih let.

Preganjati se začne na predlog.

Če pa se zakon tudi sklene, je dopustno preganjati storilca samo, ako se zakon razveljavi.

§ 247.

Kdor ogrozi varnost kakšne osebe z resno pretnjo zločina, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev.

§ 248.

Kdor seže pri tepežu ali prepiru po nožu ali drugem nevarnem orodju ter s tem ogrozi varnost druge osebe, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5000 dinarjev.

§ 249.

Z zaporom do treh mesecev ali v denarju do 3000 dinarjev se kaznuje, kdor ne pomaga, brez

nevarnosti za samega sebe ali za drugega, po možnosti onemu, čigar življenje je v očitvidni in neposredni nevarnosti.

§ 250.

Kdor vdre v tuje stanovanje ali zaprte prostore zoper voljo upravičene osebe ali se na zahtevo upravičene osebe ne umakne odtam, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev.

Če uporabi storilec pri tem silo ali preti s silo, se kaznuje z zaporom. Za poskus se kaznuje.

Preganjati se začne na predlog.

V posebno lahkih primerih sme sodišče storilca tudi oprostiti vsake kazni.

XXII. poglavje.

Kršenje tujih tajnosti.

§ 251.

Kdor neupravičeno odpre tuje pismo ali telegram ali drugo zaprto pisanje ali pošiljko ali kdor neupravičeno obdrži, prikrije, uniči ali izroči drugemu tuja pisma, tuje pošiljke, telegrame ali tuja zaprta pisanja, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5000 dinarjev.

Kdor priobči drugemu tajnost, ki jo je zvedel s tem, da je neupravičeno odprl tuje pismo, tujo pošiljko, tuj telegram ali druga tuja zaprta pisanja, ali jo uporabi z namero, da bi pridobil sebi ali drugemu korist ali da bi storil prizadetemu osebi škodo, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev.

§ 252.

Z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5000 dinarjev se kaznujejo: pravni zastopniki, branilci in zastopniki v pravnih poslih, javni notarji (beležniki), kolikor ne poslušajo kot sodni poverjeniki, zdravniki, medicinci, babice, lekarnarji in pomočniki teh oseb in vobče vsi organi zdravstvene policije in bolnice in organi javnih in privatnih organizacij za zavarovanje življenja, zdravja in invalidske podpore in zavarovanje zoper nezgode, če neupravičeno razodenejo drugim zasebne tajnosti, ki jih zvedo v izvrševanju svojega poklica.

§ 253.

Kazniva dejanja, navedena v §§ 251. in 252., se začno preganjati na predlog.

XXIII. poglavje.

Kazniva dejanja zoper občno zdravje.

§ 254.

Kdor se ne ravna po predpisih, s katerimi je odredilo pristojno oblastvo preglede ali oddelitve ali prepovedalo izvestna vnašanja za zaščito zoper prenos ali zoper širjenje nalezljive bolezni pri ljudeh, in prenese s tem nalezljivo bolezen, se kaznuje z robijo do dveh let ali s strogim zaporom.

Če je kdo zbog tega umrl, ostal težko poškodovan ali se mu je zdravje znatno okvarilo, se kaznuje storilec z robijo do desetih let.

Kdor stori to dejanje iz malomarnosti, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev.

§ 255.

Kdor se ne ravna po predpisih, s katerimi je odredilo pristojno oblastvo preglede ali oddelitve in prepovedalo izvestna vnašanja za zaščito zoper prenos ali zoper širjenje kužne bolezni pri živini, perutnini, divjačinah in ribah, pri gozdu, sadju, poljskih posevkih ali rastlinah vobče, in prenese s tem kužno bolezen pri njih, se kaznuje s strogim zaporom.

Kdor stori to dejanje iz malomarnosti, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5000 dinarjev.

§ 256.

Kdor izvrši, spolno okužen, telesno združitev ter drugega okuži ali ga kakorkoli izpostavi nevarnosti te okužitve, se kaznuje z zaporom in v denarju do 50.000 dinarjev.

Če je storilec mož proti svoji ženi ali žena proti svojemu možu, se začne preganjati samo na tožbo zakonskega druga.

§ 257.

S strogim zaporom, v primerih manjše nevarnosti pa z zaporom ali v denarju se kaznuje, kdor dodaja vodi ali drugim živlenskimi potrebščinam sestavine, ki utegnejo okvariti zdravje ljudi, kakor

tudi kdor ima take potrebščine, škodljive za zdravje ljudi, v zalogi zaradi prodajanja.

Če kdo zbog uporabe take vode ali takih živlenskih potrebščin umre ali se mu zdravje znatno okvari, se kaznuje storilec z robijo do desetih let.

Kdor stori to dejanje iz malomarnosti, se kaznuje z zaporom ali v denarju do 50.000 dinarjev.

§ 258.

Kdor onesnaži vodo ali živlenske potrebščine, ki služijo živini ali domačim živalim, ali doda tem živlenskimi potrebščinam sestavine, ki jim utegnejo okvariti zdravje, se kaznuje, če je kakšna žival poginila za tem, z zaporom najmanj šestih mesecev.

Kdor stori to iz malomarnosti, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5000 dinarjev.

§ 259.

Kdor ima na prodaj narejena zdravila, ki nimajo onih dobrih lastnosti, katere jim pripisuje prodajalec, ne da bi bil na njih pismeno označil vse sestavine, se kaznuje z zaporom; poleg tega pa se sme kaznovati tudi v denarju do 20.000 dinarjev.

§ 260.

Kdor napravi za prodajo zdravila ali ima na prodaj zdravila, ki utegnejo biti škodljivih posledic za zdravje onega, ki jih uporabi, se kaznuje z robijo do treh let.

Če kdo zbog uporabe tega sredstva težko oboli, se kaznuje storilec z robijo do petih let; če pa kdo umre, se kaznuje storilec z robijo do desetih let.

Kdor stori to dejanje iz malomarnosti, se kaznuje z zaporom in v denarju do 20.000 dinarjev.

§ 261.

Lekarnar, njegov pomočnik ali namestnik, ki dá, ko napravi zdravilo, drugo zdravilo namesto predpisanega in zahtevanega ali ga ne napravi v predpisani razmeri ali količini, se kaznuje, če nastopijo zbog tega škodljive posledice za bolnikovo zdravje, z robijo do petih let, če pa bolnik zbog uporabe takega zdravila umre, z robijo do desetih let.

Kdor izmed njih stori to dejanje iz malomarnosti, se kaznuje s strogim zaporom in v denarju.

§ 262.

Kdor zdravi bolnike, ne da bi imel predpisano strokovno izobrazbo, obrtoma ali za nagrado, se kaznuje z zaporom.

Kdor se izda brezpravno za zdravnika in zdravi bolnika, se kaznuje s strogim zaporom in v denarju.

Če se je zbog tega zdravljenja bolezen tako poslabšala, da je življenje ogroženo ali da bolnik umre, se kaznuje storilec z robijo do desetih let.

§ 263.

Zdravnik, ki oškoduje z malomarnostjo pri zdravljenju zdravje ali znatno poslabša bolezen osebe, ki jo zdravi, se kaznuje z zaporom do treh let in v denarju do 30.000 dinarjev, če pa bolnik zbog tega umre, s strogim zaporom najmanj dveh let.

§ 264.

Zdravnik, ki uporabi doslej nepreskušeni način zdravljenja ali izvrši doslej nepreskušeno kirurško operacijo brez pristanka bolnikovega ali njegovega zakonitega zastopnika, če je bolnik brez zavesti ali če še ni dovršil šestnajstih let, pa bolnik zbog tega umre, se kaznuje z robijo do petih let in poleg tega se mu prepove, izvrševati zdravniški poklic za dobo od dveh do petih let.

§ 265.

Z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5000 dinarjev se kaznuje:

1. kdor ima nalezljivo bolezen, pa prevzame službo v kakšni hiši, preden ga proglasi zdravnik za zdravega ali ne več nevarnega za zdravje drugih;

2. kdor sprejme v službo osebo, o kateri ve, da ima nalezljivo bolezen, za katero se mora zdraviti po naredbi pristojnega oblastva.

§ 266.

Z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5000 dinarjev se kaznuje:

1. kdor umetno napravi živlenske potrebščine za prehrano ljudi in živali, pa jih prodaja pod imenom pravih in naravnih potrebščin;

2. kdor hrani živila v nečistih ali za zdravje škodljivih posodah ter jih prodaja;

3. kdor prodaja pokvarjena živila, zlasti pa meso poginulih živali.

Živila se odzamejo in uničijo.

§ 267.

Z zaporom do treh mesecev in v denarju do 3000 dinarjev se kaznuje, kdor onesnaži vodnjak, studenec, reko ali potok, iz katerih zajemajo poedinci ali občine pitno vodo, kdor pa jih zastruplja in provzroča s tem nevarnost za življenje ali zdravje ljudi ali živali, z robijo do petih let.

§ 268.

Z zaporom do šestih mesecev in v denarju do 5000 dinarjev se kaznujejo:

1. gostilničarji in kavarnarji (kafedžije), ki strežejo z močnimi pijačami maloletnikom pod petnajstim letom zaradi neposredne ali posredne uporabe. Obsojencu, ki je v povratku, se sme prepovedati izvrševanje obrata;

2. kdor zavede osebo pod šestnajstim letom, da se na javnem kraju upijani;

3. kdor neupravičeno streže z morfijem, kokainom, opijem in drugimi opojili, ki učinkujejo škodljivo na zdravje;

4. kdor ve za prepoved iz § 55., pa streže tam označenim osebam s takimi pijačami.

XXIV. poglavje.

Kazniva dejanja zoper javno moralo.

§ 269.

Z robijo do desetih let se kaznuje:

1. kdor primora žensko osebo, s katero ni oženjen, s silo ali s pretnjo istočasne nevarnosti za življenje ali telo do telesne združitve; ali

2. kdor izvrši telesno združitev z žensko osebo, ki jo spravi predhodno v nezavestno stanje ali jo drugače onesposobi za obrambo.

§ 270.

Kdor izvrši telesno združitev z žensko osebo, s katero ni oženjen in ki zbog duševne bolezni, slaboumnosti, omamljena zavesti ali iz drugih vzrokov ni sposobna za obrambo, se kaznuje z robijo do osmih let.

§ 271.

Kdor izvrši telesno združitev z žensko osebo, ki jo je predhodno lažno uveril, da je z njo oženjen, se kaznuje s strogim zaporom.

Poskus se kaznuje.

Preganjati se začne storilec na predlog.

§ 272.

Kdor izvrši v primerih §§ 269. in 270. samo nečisto dejanje, ne pa tudi telesne združitve same, se kaznuje s strogim zaporom.

Kdor izvrši v primeru § 271. samo nečisto dejanje, se kaznuje z zaporom do enega leta.

Preganjati se začne na predlog.

§ 273.

Kdor izvrši z žensko osebo, ki ni dovršila štirinajstega leta, telesno združitev, se kaznuje z robijo do desetih let.

Kdor izvrši proti taki osebi nečisto dejanje, se kaznuje s strogim zaporom.

Kazniva dejanja iz drugega odstavka se začno preganjati na predlog.

§ 274.

Z robijo do petih let se kaznuje:

1. kdor zlorabi moško osebo pod štirinajstim letom za telesno združitev;

2. kdor izvrši telesno združitev z maloletnim pastorkom, posvojenim otrokom, rejencem ali rejenko ali varovanko.

Kdor izvrši nečisto dejanje proti tem osebam, se kaznuje s strogim zaporom.

§ 275.

Z robijo do desetih let se kaznuje:

1. kdor izvrši kot starejšina, nadzornik, zdravnik, verski predstavnik, vzgojitelj, učitelj ali drug organ, izkorišča oblast, ki mu je daje ta njegov položaj, proti osebi, s katero je v dotiki ali na katero ima po tem svojem položaju vpliv, telesno združitev s to osebo;

2. kdor izvrši telesno združitev z osebo, ki je pod njegovim nadzorom v zaporu, bolnici, sirotišču, v zavodu za vzgajanje ali poboljševanje, v zavodu za delo ali za zdravljenje ali čuvanje.

Zaradi izvršenega nečistega dejanja se kaznuje storilec v tem primeru s strogim zaporom.

§ 276.

Kdor zavede s tem, da zlorabi zaupanje spolno neomadeževane maloletne deklice, ki je dovršila štirinajst let, to deklico v telesno združitev, se kaznuje z zaporom najmanj šestih mesecev.

Če se storilec z zavedeno deklico oženi, se ne kaznuje.

Preganjati se začne na predlog.

§ 277.

Kdor izkoristi nujno, v kateri je spolno neomadeževana ženska oseba, pa jo zavede v telesno združitev ali nečisto dejanje s seboj ali s kom drugim, se kaznuje s strogim zaporom.

Storilec se ne kaznuje, če se z zavedeno žensko oženi.

Preganjati se začne na predlog.

§ 278.

Kdor odvede s silo, pretnjo ali prevaro spolno neomadeževano žensko osebo z namero, da bi živel z njo sam ali kdo drugi v nečistosti, se kaznuje z robijo do desetih let.

Če odvedena oseba ni dovršila štirinajstih let, se kaznuje storilec z robijo do desetih let.

Storilec se ne kaznuje, če se s tako odvedeno žensko oženi.

§ 279.

Če oseba, s katero se je izvršila telesna združitev ali nečisto dejanje po §§ 269. do 278., zbog tega umre, se kaznuje storilec z robijo najmanj petih let.

Če je pretrpela oseba zbog te telesne združitve ali nečistega dejanja težko poškodbo iz § 178. ali § 179., se kaznuje storilec z robijo do dvanajstih let.

§ 280.

Kdor pomaga iz navade ali iz koristoljublja izvrševati nečistost, se kaznuje s strogim zaporom do dveh let.

V posebno težkih primerih se kaznuje z robijo do petih let.

§ 281.

Kdor izkorišča žensko osebo, ki izvršuje nečistost obrtoma, se kaznuje s strogim zaporom in v denarju.

§ 282.

Z robijo do desetih let se kaznuje:

1. kdor zvodi osebo, mlajšo od osemnajstih let;

2. kdor zvodi svojo ženo, hčer, sestro, vnukinjo ali osebo, poverjeno njegovemu skrbstvu ali nadzoru;

3. kdor odvede kakšno osebo zaradi nečistosti iz nje domačije ali prebivališča v drug kraj ter jo tam zapusti ali jo izroči drugemu.

§ 283.

Kdor odvede kakšno osebo zaradi nečistosti v inozemstvo ali jo komu zaradi tega odda ali se zaradi tega s kom druži, se kaznuje z robijo do petnajstih let.

§ 284.

Telesna združitev med sorodniki v premi vrsti se kaznuje z robijo do desetih let.

Telesna združitev med sorodniki po krvi v stranski vrsti do vštetega drugega kolena se kaznuje z robijo do petih let.

Telesna združitev med sorodniki po svaštvu do vštetega prvega kolena in med krstnim botrom in krščencem ali tega očetom se kaznuje z zaporom do enega leta.

§ 285.

Zaradi nenaravne nečistosti med ljudmi se kaznuje storilec s strogim zaporom, kolikor ne prehaja to dejanje v težje kaznivo dejanje.

§ 286.

Zaradi nenaravne nečistosti med človekom in živaljo se kaznuje storilec z zaporom do enega leta.

§ 287.

Kdor javno izvrši nečisto dejanje, se kaznuje z zaporom ali v denarju do 50.000 dinarjev.

§ 288.

Kdor ima javno predavanje nemoralne vsebine, s katerim nasnavlja na nečistost ali nečista dejanja, kakor tudi kdor izdeluje, prodaja, razširja ali vobče daje v javni promet spise, novine, slike in druge predmete, ki obsezajo težko kršitev javne morale, se kaznuje s strogim zaporom in v denarju. Predmeti kaznivega dejanja se odzamejo.

§ 289.

Za nečisto dejanje se smatra po predpisih tega poglavja vsako tako dejanje, s katerim hoče storilec zadostiti svoji telesni pohoti.

XXV. poglavje.

Kazniva dejanja zoper zakon (brak) in rodbino.

§ 290.

Kdor stopi v nov zakon, dasi je že v zakonitem zakonu, se kaznuje s strogim zaporom.

Prav tako se kaznuje tudi oseba, ki je stopila, najsi neoženjena ali neomožena, v tak zakon, ko je vedela za že obstoječi zakon.

Zastaranje tega kaznivega dejanja teče s prestatkom prejšnjega zakona.

§ 291.

Kdor prikrije, ko stopa v zakon, zvijsko drugi stranki činjenico, zbog katere se more proglasiti zakon za ničnega ali razveznega, se kaznuje s strogim zaporom.

Prav tako se kaznuje tudi, kdor zavede drugega, da stopi z njim v zakon, z zvijsko preslepivijo, zbog katere se more zakon izpodbijati.

Preganjati se začne storilec na predlog, in sicer samo, če se proglasi zakon zbog prikrite činjenice ali zbog preslepitve za neveljavnega.

§ 292.

Z zaporom do dveh let se kaznuje mož ali žena zaradi prešuštva, ki bi ga eden izmed njiju izvršil z drugo osebo, katera se prav tako kaznuje z isto kaznijo.

Preganjati se začne storilec na zasebno tožbo, ta pa se more podati šele, če se zbog prešuštva zakon razveže ali loči od mize in postelje. S smrtjo razžaljenega moža, odnosno razžaljene žene, prestatne pravica do tožbe.

Če sta živela zakonca v času, ko se je izvršilo prešuštvo, ločeno, sme sodišče storilca tudi oprostiti vsake kazni.

§ 293.

Kdor odvede deklico pod osemnajstim letom z njenim pristankom, toda brez dovolitve njenega roditelja ali onega, ki mu gre pravica, skrbeti za njeno osebnost, z namero, da bi se on ali kdo drugi oženil z njo, se kaznuje z zaporom do treh let, kolikor ne prehaja to dejanje v težje kaznivo dejanje. Preganjati se začne na predlog.

Če pa se zakon tudi sklene, je dopustno preganjati storilca samo, če se zakon razveljavi.

§ 294.

Roditelji, redniki, varuhi (skrbniki) in vobče oni, ki jim je poverjeno skrbstvo za otrokovo osebnost, se kaznujejo, če zapuste ali če s prekoračitvijo svoje pravice kaznovanja grdo ravnaajo z otrokom, ki je pod njih oblastjo ali nadzorom, s strogim zaporom, kolikor ne prehaja to dejanje v težje kaznivo dejanje.

§ 295.

Kdor ve, da se more zakon razveljaviti, pa vendarle pomaga, da se izvrši poroka, se kaznuje z zaporom do treh mesecev.

§ 296.

Kdor podvrže ali zamenja otroka pod sedmimi leti in s tem oškoduje njegovo rodbinsko razmerje, se kaznuje z zaporom; če pa se je storilo to iz koristoljublja, se kaznuje s strogim zaporom.

Posebno težki primeri se kaznujejo z robijo do petih let.

XXVI. poglavje.

Kazniva dejanja zoper čast.

§ 297.

Kdor drugega razžali, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev.

Če se je storila razžalitev javno, se kaznuje z zaporom.

§ 298.

Ce je dal kdo z nedostojnim nastopanjem ali kaznivim dejanjem neposredno povod drugemu, da ga je razžalil, se sme razžalilec oprostiti vsake kazni.

Ce je razžaljenec razžalitev vrnil, sme sodišče obe stranki ali eno izmed njiju kaznovati ali pa oprostiti vsake kazni.

§ 299.

Kdor ruši z izrekanjem ali raznašanjem osebnih ali domačih razmer druge osebe pokoj ali mir te osebe, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5000 dinarjev.

§ 300.

Kdor očita komu z namero, da bi ga izpostavil preziranju, kaznivo dejanje ali da je bil zbog tega obsojen, ali to priobči drugemu, najsi je sodba in kazen, izrečena zaradi tega dejanja, prestana, zastarana, odpuščena ali je prestala zbog pogojne obsodbe, odnosno najsi je pravica do kazenskega pregona zastarana ali je bila z amnestijo uničena, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5000 dinarjev.

§ 301.

Kdor izreka ali raznaša o kom karkoli neresničnega, kar utegne škodovati njega časti, dobremu imenu ali gospodarskemu kreditu, se kaznuje kot klevetnik z zaporom najmanj petnajstih dni.

Kdor stori to javno, se kaznuje z zaporom najmanj treh mesecev.

V obeh primerih obsodi sodišče klevetnika tudi na denarno kazen.

Ce je meril klevetnik s posebnim namenom na to, da bi uničil dobro ime ali gospodarski kredit oklevetane osebe, se kaznuje s strogim zaporom najmanj šestih mesecev in v denarju.

§ 302.

Kdor razžali urad ali politično telo ali državnega, vojaškega, civilnega uradnika ali uslužbenca ali predstavnika priznanih ver, razsodnika, častnega sodnika, pričo, izvedenca, tolmača ali prevajalca ali vobče javnega uslužbenca o priliki uradnega poslovanja ali glede uradnega poslovanja vobče, se kaznuje z zaporom ali v denarju, če pa se je storila razžalitev javno, z zaporom najmanj petnajstih dni in v denarju.

Kdor okleveta ista telesa ali iste osebe ob zgoraj označenih okólnostih, se kaznuje s strogim zaporom in v denarju; če pa stori to javno, se kaznuje s strogim zaporom najmanj enega meseca in v denarju.

§ 303.

Ce bi postopala ena ali druga izmed oseb, navedenih v § 302., pri svojem uradnem poslovanju nezakonito in dala s tem prizadeti osebi povod, da stori spredaj označeno dejanje razžalitve ali klevete, sme sodišče po svobodni oceni storilcu omiliti kazen; če pa gre za razžalitev, sme razžalilca tudi oprostiti vsake kazni.

§ 304.

Klevetnika ni kaznovati, če je bil v opravičevalni zmoti, zbog katere je mislil, da je resnica, kar izreka ali raznaša.

§ 305.

Klevetniku, ki izjavi pred sodiščem, da ni resnica ono, kar je izrekal, in kleveto prekličie, sme sodišče omiliti kazen po svobodni oceni. V tem primeru sme sodišče odrediti, da se sodba ob klevetnikovih stroških objavi.

§ 306.

Kdor kritizira znanstvena, umetniška, strokovna in obrtna dela ali dá pojasnilo zaradi izvršitve kakšne dolžnosti ali pravice ali zaradi obrambe kakšne pravice ali zaradi zaščite opravičenih koristi, kolikor so te pretežnejše kot oškodovana korist oklevetane osebe; ali kdor opomeni ali ukori kot višji svojega podrejenca ali stori v službi prijavo ali odda kot uradnik mnenje o kakšni stvari — pa pri tem koga razžali, se kaznuje zbog te razžalitve samo, če se ugotovi iz načina izražanja ali iz drugih okólnosti, ob katerih se je razžalitev storila, njegova namera, razžaliti izvestno osebo.

§ 307.

Kdor razžali kralja, prestolonaslednika ali kraljevskega namestnika, se kaznuje z zaporom najmanj treh mesecev.

Kdor razžali kateregakoli člana kraljevskega doma, se kaznuje z zaporom najmanj dveh mesecev.

Kdor okleveta te osebe, se kaznuje s strogim zaporom najmanj šestih mesecev.

§ 308.

Kdor razžali ali okleveta vladarja, predsednika republike ali namestnika ali člana vladarskega doma tuje države, se kaznuje po § 307., če se preganjajo taka dejanja, storjena v tej tuji državi zoper vladarja, namestnika ali člane kraljevskega doma kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, kazenski v tej tuji državi.

§ 309.

Kdor razžali tujega poslanika, pooblaščenega ministra, diplomatskega agenta ali opravnika poslov, ki je poverjen pri dvoru kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev, se kaznuje z zaporom.

Kdor okleveta eno izmed teh oseb, se kaznuje s strogim zaporom najmanj enega meseca.

§ 310.

Kdor stori razžalitev ali kleveto proti umrli osebi, se kaznuje po §§ 297. do 309.

§ 311.

Ce obdolženec dokaže resničnost svoje trditve, ga ni kaznovati kot klevetnika, sme pa se kaznovati zaradi razžalitve.

Ce je predmet klevete kaznivo dejanje, ki se preganja po službeni dolžnosti, se dokaže resničnost činjenic s pravnomočno obsodbo sodišča, pristojnega za to dejanje, razen če preganjanje ali sojenje oklevetane osebe ni dopustno ali ni izvedeno. Dokler se postopanje zaradi tega dejanja ne dovrši pravnomočno, se postopanje zaradi dejanja klevete odloži.

§ 312.

Dokazovanje resničnosti ni dopustno:

1. v primeru §§ 307., 308. in 309.;
2. če bi se moralo dokazovati kaznivo dejanje, ki se preganja samo na zasebno tožbo;
3. če je oklevetanec zaradi kaznivega dejanja, ki ga je klevetnik navedel zoper njega, oproščen odgovornosti s pravnomočno sodno odločbo;
4. če se tičejo navedene činjenice rodbinskega življenja ali zasebnega poslovanja, ki ni v zvezi z javnim poslovanjem dotične osebe ali z industrijskim, trgovinskim ali finančnim podjetjem, ki se opira na javno zaupanje.

§ 313.

Razžalitev in kleveta se začne preganjati:

1. na zasebno tožbo: a) v primeru §§ 297. do 301. in b) v primeru § 310., kolikor ne gre za člane kraljevskega doma ali za osebe, omenjene v § 308., na zasebno tožbo zakonskega druga umrlečevih roditeljev, otrok, bratov ali sester;
2. na javno tožbo, in sicer: a) v primeru § 302. za javne uslužbenca in ostale tam navedene osebe na njih predlog, če pa tega sami ne počado, na predlog njih višjega oblastva in za vse ostale po odobritvi njih predstavnikov; in b) v primeru § 307. in v primeru § 310., kolikor gre za umrle člane kraljevskega doma, po odobritvi ministra pravde; a v primerih §§ 308., 309. in kolikor gre za umrle osebe iz § 308., na predlog vlade tuje države ali njenega diplomatskega zastopnika in po odobritvi ministra pravde.

XXVII. poglavje.

Kazniva dejanja zoper imovino.

1. Tatvina in utaja.

§ 314.

Kdor odvzame tujo premično stvar drugemu z namero, da bi pridobil z njeno prisvojitvijo sebi ali drugemu protipravno imovinsko korist, se kaznuje kot tat s strogim zaporom in z izgubo državljskih pravic.

Poskus se kaznuje.

§ 315.

Kdor je zbog tatvine iz § 314. dvakrat ali večkrat obsojen na kazen strogega zapora, se kaznuje v ponovnem primeru z robijo do desetih let.

§ 316.

Tat (§ 314.) se kaznuje z robijo do desetih let:

1. če je storil tatvino tako, da je vlomil, vdrl ali odprl s ključem ali z drugim orodjem zaprte prostore ali skočil ali se splazil v tako zaprte prostore;
2. če je storilo tatvino dvoje ali več oseb, ki so se združile za izvrševanje tatvin;
3. če je storil tatvino ponoči;
4. če je storil tatvino iz prostora in kraja, ki pripadata javnim napravam ali služita javnemu prometu;
5. če je imel ob vršenju tatvine pri sebi nevarno orodje zaradi napada ali obrambe;
6. če je storil tatvino, izkoriščaje nujo drugega, ki mu je bila provzročena s požarom, poplavo ali podobnimi dogodki;
7. če je storil tatvino živine, katere vrednost je večja od 3000 dinarjev.

§ 317.

Kdor je bil zbog tatvine iz § 316. obsojen dvakrat ali večkrat, se kaznuje v ponovnem primeru z robijo najmanj petih let.

§ 318.

Kdor protipravno prisvoji v svojo ali tujo korist tujo premično stvar, ki mu je zaupana ali ki jo je našel ali do katere je prišel po naključju, se kaznuje kot utajilec s strogim zaporom in z izgubo častnih pravic, v lažjih primerih pa z zaporom ali v denarju.

Preganjati se začne na predlog.

§ 319.

Ce je storil utajo državni uslužbenec v izvrševanju javne službe ali varuh, skrbnik ali vzgojitelj glede njemu zaupane imovine, se kaznuje z robijo do desetih let.

Ce je vrednost utajene imovine manjša od 1000 dinarjev, se kaznuje utajilec s strogim zaporom in z izgubo častnih pravic.

§ 320.

Kdor ukrade (§ 314.) ali utaji (§ 318.) stvari male vrednosti, toda največ do 300 dinarjev, se kaznuje s strogim zaporom do enega leta.

Kdor stori to iz nuje, se kaznuje z zaporom do treh mesecev ali v denarju do 3000 dinarjev.

Z zaporom do treh mesecev ali v denarju do 3000 dinarjev se kaznuje tudi, kdor ukrade ali utaji živila ali življenske potrebščine male vrednosti, toda največ do 300 dinarjev, zaradi neposrednje porabe ali upotrebe zase ali za svojo rodbino.

Poskus se kaznuje.

V posebno lahkih primerih sme sodišče storilca tudi oprostiti vsake kazni.

Dejanja iz drugega in tretjega odstavka tega paragrafa se začno preganjati na predlog.

§ 321.

Ce tat v primeru § 314. ali utajilec v primeru § 318. prostovoljno oškodovancu vrne stvar ali povrne njeno vrednost pred obsodbo, omili sodišče kazen po svobodni oceni; če pa je storil to pred pokrenjenim postopanjem, ga sme sodišče tudi oprostiti vsake kazni.

§ 322.

Kdor protipravno prisvoji izven primerov tatvine ali utaje sebi ali drugemu tujo premično stvar, se kaznuje z zaporom.

Poskus se kaznuje.

V posebno težkih primerih se kaznuje storilec z robijo do petih let.

§ 323.

Kdor trajno odtegne z namero, da bi komu provzročil škodo, drugemu tujo premično stvar, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev.

Preganjati se začne na predlog

V posebno lahkih primerih sme sodišče storilca tudi oprostiti vsake kazni.

§ 324.

Ce so storili tatvino ali utajo ali dejanje iz § 322. ali § 323. zakonski drugovi drug proti drugemu ali predniki proti potomcem v premi vrsti, jih ni kaznovati, ako obstoji med temi osebami skupnost življenja; če pa te skupnosti ni, se začno preganjati na zasebno tožbo.

§ 325.

Zaradi tatvin in utaj in dejanj iz §§ 322. in 323., ki jih izvrše predniki proti potomcem in potomci proti prednikom v stranski vrsti, se začno preganjati storilci, če obstoji skupnost življenja, in zaradi tatvin in utaj proti zadrugarju, redniku, varuhu in vzgojitelju, na zasebno tožbo.

Za te osebe sme sodišče omiliti kazen po svobodni oceni, v posebno lahkih primerih pa jih tudi oprostiti vsake kazni.

Izgube častnih pravic ni izreka.

Vkljub § 314. se poskus ne kaznuje.

Poslednji trije odstavki veljajo tudi za § 324.

2. Razbojništvo in izsiljevanje.

§ 326.

Kdor odvzame tujo stvar s silo, uporabljeno zoper kakšno osebo, ali s pretnjo istočasne nevarnosti za življenje ali telo ali kdor kakšno osebo na drug način onesposobi, preprečiti ta odvzem, z namero, da bi pridobil s prisvojitvijo stvari sebi ali drugemu protipravno imovinsko korist, se kaznuje kot razbojnik z robijo do petnajstih let.

§ 327.

Kot razbojnik (§ 326.) se kaznuje tudi tat, ki uporabi, zaloten pri dejanju tatvine, z namero, da bi ukradeno stvar obdržal, zoper kakšno osebo silo ali pretnjo istočasne nevarnosti za življenje ali telo kakšne osebe ali onesposobi kakšno osebo na drug način, da bi mu preprečila odnesti stvar.

§ 328.

Razbojnik se kaznuje z robijo najmanj petih let ali z dosmrtno robijo:

1. če se je prizadela pri razbojništvu komu težka poškodba iz § 178. ali § 179.;

2. če je storilo razbojništvo več oseb;

3. če se je storilo razbojništvo ponoči;

4. če se je storilo razbojništvo z okrutnostjo ali mučenjem;

5. če je imel razbojnik pri sebi zaradi napada ali obrambe ali zato, da bi uničil osebe in imovino, nevarno orodje ali razpočne tvarine.

Če je bil pri tem kdo usmrčen, se kaznuje razbojnik s smrtjo ali z dosmrtno robijo.

§ 329.

Kdor izsili od drugega z namero, da bi pridobil sebi ali drugemu protipravno imovinsko korist, ko mu je zapretil z zlom ali ga je onesposobil za odpor, da kaj stori ali ne stori ali trpi na škodo svoje ali tuje imovine, se kaznuje kot izsiljevalec s strogim zaporom in v denarju in z izgubo častnih pravic.

Poskus se kaznuje.

§ 330.

Kdor preti z namero izsiljevanja (§ 329.) drugemu z ubojem ali z drugim občeznanim zločinom ali uporabi zoper koga silo, se kaznuje z robijo do petih let.

§ 331.

Kdor priobči komu z namero izsiljevanja (§ 329.), da bo izročil javnosti zoper njega ali njemu bližnje osebe karkoli, kar bi škodovalo njih časti, ter ga s tem prisili, da kaj stori ali ne stori ali trpi na škodo svoje ali tuje imovine, se kaznuje s strogim zaporom in v denarju.

§ 332.

Če vrši izsiljevalec izsiljevanje (§§ 329. do 331.) obrtoma ali nadaljevaje zoper isto osebo, se kaznuje z robijo do petnajstih let.

3. Prikrivanje in potuha.

§ 333.

Kdor prikriva stvari, o katerih je mogel misliti, da so bile pridobljene s kaznivim dejanjem, jih sprejema v zastavo ali z drugo namero, kupuje ali pomaga, da se razpečajo pri drugem, se kaznuje s strogim zaporom do treh let ali v denarju do 30.000 dinarjev.

Kdor to stori, a je vedel ali je moral smatrati, da so bile stvari pridobljene s kaznivim dejanjem, se kaznuje s strogim zaporom in v denarju.

Kdor stori dejanje iz drugega odstavka tega paragrafa obrtoma, se kaznuje z robijo do desetih let in v denarju.

4. Prevara in bankrotstvo.

§ 334.

Kdor dovede koga z namero, da bi pridobil sebi ali drugemu protipravno imovinsko korist, z lažnim predstavljanjem ali prikrivanjem ali s potvarjanjem činjenic v zmoto ali ga vzdržuje v zmoti, v kateri je oni, ter ga s tem zavede, da oni na škodo svojega ali tujega imetka ali svojih ali tujih imovinskih koristi kaj stori ali ne stori ali trpi, se kaznuje zbog prevare s strogim zaporom, v denarju in z izgubo častnih pravic.

Če se je storilo to samo z namero, oškodovati drugega, se kaznuje storilec z zaporom do treh let ali v denarju.

Poskus se kaznuje.

§ 335.

Pri pogodbah se smatra za prevaro in se kaznuje kot storilec po § 334. stranka:

1. ki je sklenila pogodbo samo kot sredstvo za prevaro ter je drugo stranko dejanski oškodovala v imetku;

2. ki je podvrgla namesto dogovorjenega predmeta drug predmet manjše vrednosti ali druge lastnosti ali zmanjšala vrednost dogovorjenega predmeta;

3. ki je preslepila drugo stranko o naravi ali bistvenih lastnostih ali sestavi in količini koristnih delov kakšnega blaga;

4. ki je preslepila drugo stranko o vrsti blaga ali njegovem izvoru, če je označba vrste blaga ali njegovega izvora, ki je blagu lažno pridodana, bistven pogoj, da se pogodba sklene.

§ 336.

Kdor stori prevaro pri državnih nabavah, se kaznuje z robijo najmanj treh let in v denarju.

§ 337.

Kdor izvršuje prevaro obrtoma, se kaznuje z robijo do desetih let.

§ 338.

Če ne znaša vrednost imovinske koristi, pridobljene s prevaro, nad 300 dinarjev, se kaznuje storilec z zaporom do treh mesecev ali v denarju do 3000 dinarjev.

Kdor stori prevaro iz nuje ter prizadene s tem neznatno škodo, toda največ do 300 dinarjev, se kaznuje z zaporom do enega meseca ali v denarju do 1000 dinarjev.

V posebno lahkih primerih sme sodišče storilca tudi oprostiti vsake kazni.

Preganjati se začne storilec na predlog.

§ 339.

Kdor izroči pisma, vreče ali pošiljke z denarjem, ki so zapečatene z uradnim pečatom in opremljene z napisom vsebine, pod polno označeno vrednostjo, najsi ve, da so se odprle in da se je denar vzel iz njih, se kaznuje z zaporom.

§ 340.

Kdor uniči, poškoduje ali prikrije zavarovano stvar z namero, da bi dobil od zavarovatelja zavarovalnino, ali kdor provzroči, da se potopi ali razbije ladja ali drugo prometno sredstvo, ki je zavarovano ali ki mu je tovor zavarovan, se kaznuje z robijo do desetih let in v denarju.

§ 341.

Predpisi §§ 321., 324. in 325. se uporabljajo tudi na dejanja prevare iz §§ 334. do 338.

§ 342.

Kdor prodaja zaradi prevare v trgovini ali v prometu surogat blaga kot pravo blago ali prisvaja blagu lastnosti, ki jih nima, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju.

Kdor dela to obrtoma, se kaznuje s strogim zaporom in v denarju.

Sodna sodba se objavi, blago pa odvzame.

§ 343.

Kdor pri prodajanju krivo meri, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5000 dinarjev.

V povratku se kaznuje s strogim zaporom do dveh let ali v denarju do 20.000 dinarjev.

§ 344.

Dolžnik, ki navidezno ali dejanski pogorša svoje imovinsko stanje z namero, da ne bi plačal svojih dolgov, pa se otvori o njegovi imovini zaradi tega konkurz, se kaznuje zbog lažnega bankrotstva z robijo do desetih let.

To pogoršanje imovinskega stanja se izvrši s tem:

1. da je dolžnik vse svoje imetje ali njega del prikril, navidezno prodal, brezplačno odstopil, za slepo ceno prodal ali uničil;

2. da je sklenil lažne pogodbe o dolgu ali priznal neresnične terjatve drugih;

3. da je prikril, uničil, predručal ali tako vodil predpisane knjige ali one, ki so po značaju posla potrebne, da se iz njih ne more zvedeti pregled njegovega pravega imovinskega stanja;

4. da je prenesel svojo trgovino in firmo na drugega brez vednosti svojih nepoplačanih upnikov.

§ 345.

Zbog malomarnega (preprostega) bankrotstva se kaznuje s strogim zaporom in z izgubo častnih pravic konkurzni dolžnik:

1. ki je postal z razkošnim življenjem ali prekomernimi domačimi stroški nesposoben za plačevanje, kakor tudi če je provzročil svojo nesposobnost za plačevanje s tem, da je odsvajal svojo imovino ali dele imovine za slepo ceno, prav tako pa tudi, če je dajal ali jemal blago lahkomišno ali nerazumno na upanje;

2. ki je zanemaril svojo trgovino in neredno vodil predpisane knjige ali knjige, potrebne po značaju posla;

3. ki je opustil, pravočasno sestaviti letno bilanco svoje trgovine;

4. ki napravi, najsi ve, da je nesposoben za plačevanje, nov dolg, izplača obstoječ dolg, dá zastavo ali ne predlaga o pravem času sodišču, naj se mu otvori konkurz, in oškoduje s tem svoje upnike ali nekatere izmed upnikov;

5. ki se je spustil v borzne ali druge spekulacije, ki niso v razmerju z njegovim imovinskim stanjem.

§ 346.

Kdor postavi, ko je postal nesposoben za plačevanje, namerno katerega izmed upnikov v ugodnejši položaj, da bi s tem oškodoval svoje ostale upnike, se kaznuje s strogim zaporom najmanj šestih mesecev in z izgubo častnih pravic.

Kaznovati ni upnika, ki je sprejel zavarovanje ali plačilo terjatve, ki mu dejanski pripada.

§ 347.

Konkurzni dolžnik, ki je obljubil ali dal kakšno korist članu upniškega zbora, da bi glasoval v njegovo korist ali da bi izostal od glasovanja, se kaznuje s strogim zaporom do dveh let.

Poskus se kaznuje.

§ 348.

Konkurzni dolžnik, ki slepi, da bi prišel do prisilne poravnave, konkurzno sodišče glede svojega imovinskega stanja, zlasti z lažnim poročilom iz knjig ali z lažnivo bilanco, se kaznuje s strogim zaporom do enega leta.

Z isto kaznijo se kaznuje tudi, kdor ravna tako pri sodišču v korist konkurznega dolžnika.

§ 349.

Predpisi § 345., št. 1. in 4., in § 346. glede nesposobnosti za plačevanje veljajo tudi za prezadolženost, kolikor je prezadolženost pogoj za otvoritev konkurza.

§ 350.

Sodišče sme kaznovati konkurznega dolžnika trgovca še s prepovedjo, samostalno voditi trgovino, v primeru § 346. pa s prepovedjo, biti član upravnega ali nadzornega odbora, direktor, prokurist ali likvidator delniške družbe.

§ 351.

Če izjavijo upniki pred sodbo, izrečeno zaradi kaznivih dejanj, ki so navedena v §§ 344. do 350., da je bodisi dolžnik, bodisi kdo drugi v njegovo korist deloma ali popolnoma zadostil njih terjatvam, vzame sodišče to zadostitev v poštev ob odmeri kazni: ako je izreklo robijo, jo zmanjša v trajanju, če je zadostitev delna, ali jo zamenja s

strogim zaporom, če je zadostitev popolna; ako pa je izrečen strogi zapor ali zapor, omili kazen po svobodni oceni, če je zadostitev delna, ali oprosti vsake kazni, če je zadostitev popolna.

§ 352.

Vsake kazni oprosti sodišče dolžnika v primeru § 345., št. 5., če ga je upnik nasnavljal na borzne ali druge spekulacije, da bi zavaroval izplačilo svoje terjatve.

§ 353.

Vsi predpisi o konkurznem dolžniku se uporabljajo tudi na onega dolžnika, o čigar imovini se ni otvoril konkurz zbog tega, ker ni bilo imovine, iz katere bi se plačali stroški mase.

§ 354.

Kdor sporazumno z dolžnikom skrije, odpravi, odsvoji ali poškoduje izvesten sestavni del dolžnikove imovine ali kdor ostvarja izmišljene terjatve iz dolžnikove imovine, da bi pridobil s tem protipravno na škodo upnikov ali nekaterih izmed njih imovinsko korist bodisi zase, bodisi za dolžnika, bodisi za tretjo osebo, se kaznuje z robijo do desetih let.

Kdor stori to brez sporazuma z dolžnikom, se kaznuje z robijo petih let.

§ 355.

S strogim zaporom in z izgubo častnih pravic se kaznuje:

1. kdor ostvarja lažno terjatev ali terjatev v lažnem izplačilnem redu, da bi pridobil s tem vpliv na konkurz, ki mu dejanski ne pripada;

2. upnik, ki sprejme zase ali za tretjo osebo imovinsko korist ali obljubo take koristi, da bi glasoval v izvestnem zmislu ali da ne bi glasoval, kakor tudi oni, ki dá ali obljubi namerno upniku v isti namen imovinsko korist;

3. upnik, ki sprejme zase ali za tretjo osebo imovinsko korist ali obljubo take koristi, da bi glasoval za prisilno poravnava, na katero ostali upniki niso pristali, kakor tudi oni, ki dá ali obljubi namerno v označenem namenu upniku posebno imovinsko korist.

Prav tako se kaznuje konkurzni upravitelj (branilec ali skrbnik) in član upniškega odbora, ki sprejme zase ali za tretjo osebo na škodo upnikov imovinsko korist ali obljubo take koristi, ki mu ne pripada.

§ 356.

Če je v primerih §§ 344. do 348. konkurzni dolžnik, v primerih § 355. pa upnik ali dolžnik družba, zadruga ali društvo, se uporabljajo ti predpisi tudi na njih organe ali pooblaščenca (zlasti na člane nadzornega in upravnega odbora in direktorja, prokuriste in likvidatorje delniških družb kakor tudi na odgovorne zadruženike javne in komanditne družbe ali družbe z omejeno zavezo in družbe za posamezna podjetja), ki so izvršili dotična dejanja.

Prav tako se kaznuje, kdor je samostalno vodil dolžnikove ali upnikove posle, če stori dotično dejanje.

Če je pravna oseba član upniškega odbora, se uporabijo omenjeni predpisi na organe ali pooblaščenca, ki so storili dotično dejanje.

5. Oderuštvo in ogražanje kredita.

§ 357.

Kdor pogodi zase ali za drugega prekomerno imovinsko korist, izkorišča težko imovinsko stanje drugega pogodnika, njegovo nezadostno pojmovanje, lahkomišelnost ali zmoto o pomenu sklenjene pogodbe, se kaznuje s strogim zaporom najmanj enega meseca, v denarju in z izgubo častnih pravic.

Poskus se kaznuje.

§ 358.

S kaznijo iz § 357. se kaznuje tudi, kdor ve za to stanje, pa si priskrbi s prenosom kakšno terjatev ter jo prenese dalje na drugega ali sam zahteva njeno ostvaritev.

Poskus se kaznuje.

§ 359.

Če je namerjal pogodnik (§ 357.) drugega pogodnika gospodarski uničiti ali če sklepa take pogodbe obrtoma, se kaznuje z robijo do desetih let in v denarju.

§ 360.

Kdor izkorišča iz koristoljubja maloletnikovo lahkomišelnost ali nedostajanje skušnje zato, da bi ta obljubil njemu ali komu drugemu izplačilo denarne vsote ali da bi kaj dal ali storil, kar predstavlja denarno vrednost, ali da bi zavaroval izpolnitev take obveze, se kaznuje z zaporom do dveh let.

§ 361.

Kdor zlonamerno znatno oškoduje gospodarski kredit drugega ali spravi ta kredit v resno nevarnost, se kaznuje s strogim zaporom in v denarju.

6. Igre na slepo srečo.

§ 362.

Kdor se obrtoma bavi z igrami na slepo srečo, se kaznuje v denarju do 20.000 dinarjev, v ponovnem primeru pa tudi s strogim zaporom do enega leta in z izgubo častnih pravic.

Prav tako se kaznuje tudi, kdor mamljivo zavraja ljudi v igre na slepo srečo.

Kdor sicer na javnem kraju igra na slepo srečo, se kaznuje v denarju.

Kdor upotrebi pri igri na slepo srečo napačne kvarte ali drugače kakšno slepilo zaradi osebnega dobička, se kaznuje z robijo do petih let in v denarju.

Predmeti igre na slepo srečo kakor tudi denar, zaplenjen pri igri na slepo srečo, se odvzamejo v korist fonda (§ 42.).

§ 363.

Lastniki in najemniki kavarn (kafan), krčem (mehan) in drugih podobnih javnih prostorov, ki dopuščajo igre na slepo srečo ali dajo igralcem možnost za igro na slepo srečo ali jih prikrivajo, se kaznujejo v denarju.

V ponovnem primeru jih sme sodišče obsoditi tudi na strogi zapor do enega leta in na odvzem pravice za obratovanje trajno ali za nekaj časa ter odrediti, da se ta obsodba ob njih stroških objavi v novinah.

§ 364.

Kdor neupravičeno prireja loterijo srečk ali stvari kakor tudi kdor prodaja take srečke ali stvari, se kaznuje v denarju do 10.000 dinarjev, v ponovnem primeru pa tudi z zaporom do šestih mesecev.

Z isto kaznijo se kaznuje tudi, kdor ima neupravičeno v posesti inozemske srečke zase ali za na prodaj.

Predmeti kaznivega dejanja se odvzamejo.

7. Poškodba tujih stvari in imovinskih koristi.

§ 365.

Kdor poškoduje ali uniči tujo stvar ali jo stori za neporabno ali kdor odvaja tujo električno, parno ali drugo podobno silo (energijo) z namero, da bi drugega oškodoval, se kaznuje z zaporom do treh let ali v denarju do 30.000 dinarjev.

Preganjati se začne na predlog, po službeni dolžnosti pa samo, če se je poškodovala javna dobrina.

Če je povzročil storilec škodo nad 10.000 dinarjev, se kaznuje z robijo do petih let ali s strogim zaporom.

Če ne znaša vrednost poškodbe nad 300 dinarjev, se kaznuje storilec z zaporom do treh mesecev ali v denarju do 3000 dinarjev. V posebno lahkih primerih ga sme sodišče tudi oprostiti vsake kazni.

§ 366.

Z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev se kaznuje:

1. dolžnik, ki proda z namero, da bi prizadel svojemu upniku škodo, premično zastavo, ki je ostala pri njem, ali ki poškoduje, uniči, stori za neporabno premično zastavo, ki je ostala pri njem;

2. dolžnik, ki poškoduje z namero, da bi prizadel svojemu upniku škodo, svojo stvar, ki jo ima oni kot ročno zastavo ali po zadržni pravici, ali jo uniči ali stori za neporabno;

3. kdor uporabi ali pridrži z namero, da bi prizadel upniku ali lastniku izvestnih pravic škodo, stvar, ki se je službeno zarubila ali postavila pod prepoved ali pod konkurzno postopanje ali ki služi temu za zastavo ali na kateri ima pravico do užitka, ali jo temu odvzame ali jo poškoduje, uniči ali stori za neporabno;

4. kdor uniči, poškoduje, odsvoji, stori za neporabno ali drugače odpravi sestavne dele svoje imovine, ko ga čaka prisilna izvršba ali ko ta izvršba teče, z namero, da bi svojemu upniku prizadel škodo, ali izmišlja dolgove in pravne posle in tako povsem ali deloma onemogoči upnikovo poplačilo.

Preganjati se začne na predlog.

§ 367.

Kdor odvrača z izmišljanjem, prevarnimi navedbami, sumničanjem ali z drugimi nečastnimi sredstvi zoper prodajalca kupece od namerjanega kupovanja blaga pri tem prodajalcu, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju.

Preganjati se začne na zasebno tožbo.

§ 368.

Kdor izda drugemu tvorniško ali trgovinsko tajnost, za katero je zvedel v službi, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev.

Preganjati se začne na zasebno tožbo.

§ 369.

Kdor, zastopajoč imovinske koristi izvestne osebe ali skrbeč za njeno imovino, ne izpolni svoje dolžnosti z namero, da bi oškodoval to osebo, ali zlorabi njemu dana pooblastila, se kaznuje zbog te zlorabe zaupanja z zaporom do treh let.

Kdor stori to z namero, da bi pridobil s tem sebi ali komu drugemu imovinsko korist, se kaznuje s strogim zaporom najmanj treh mesecev in v denarju.

Preganjati se začne na predlog.

§ 370.

Če so storili dejanja iz § 369. predniki proti potomcem ali potomeci proti prednikom v premi vrsti ali en zakonski drug proti drugemu, sme sodišče kazen omiliti po svobodni oceni, v posebno lahkih primerih pa storilce tudi oprostiti vsake kazni.

Preganjati se začne na zasebno tožbo.

§ 371.

Če je storil dejanje iz § 369. advokat, javni notar, kolikor ne posluje kot sodni poverjenik, ali državni pravni zastopnik, se kaznuje s strogim zaporom, v posebno težkih primerih pa z robijo do petih let in v obeh primerih denarno.

§ 372.

Kdor si dá izplačati kot advokat nedolgovane vsote kot takse in stroške od onega, čigar posle je opravljal, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev.

Prav tako se kaznuje javni notar kakor tudi vsak drugi pravni pooblaščenec, ki izvršuje obrtoma tuje pravne posle, pa za to ni upravičen po zakonu, če si dá izplačati večje takse in stroške, kot je predpisano.

§ 373.

Kdor zavede z namero, da bi pridobil sebi ali drugemu imovinsko korist, izkorišča nedostajanje skušnje kakšne osebe v borznih poslih, to osebo, da se spusti v trgovanje z vrednostnimi papirji ali z blagom na borzi, najsi ve ali si mora misliti, da so taki posli v očitnem nesorazmerju z zavedenčevo imovino, se kaznuje z zaporom do enega leta in v denarju.

Če storilec povrne škodo, prizadeto s svojim dejanjem, mu sodišče omili kazen po svobodni oceni; v posebno lahkih primerih pa ga sme tudi oprostiti vsake kazni.

§ 374.

Kdor javno razširja neresnične vesti z namero, da bi nasnoval druge na nakup ali prodajo vrednostnih papirjev in drugih borznih predmetov, se kaznuje s strogim zaporom in v denarju do 50.000 dinarjev.

Kdor izpodkopava vrednost državnega denarja ali državnih vrednostnih papirjev, se kaznuje s strogim zaporom najmanj šestih mesecev in v denarju do 100.000 dinarjev.

§ 375.

Kdor opravlja obrtoma vedeževanje, razlaganje sanj, prerokovanje iz kvart ali slepi kako drugače, izkorišča praznovernost drugega, ter si ustvarja

§ 325.

Zaradi tatvin in utaj in dejanj iz §§ 322. in 323., ki jih izvrše predniki proti potomcem in potomci proti prednikom v stranski vrsti, se začno preganjati storilci, če obstoji skupnost življenja, in zaradi tatvin in utaj proti zadržarju, redniku, varuhu in vzgojitelju, na zasebno tožbo.

Za te osebe sme sodišče omiliti kazen po svobodni oceni, v posebno lahkih primerih pa jih tudi oprostiti vsake kazni.

Izgube častnih pravic ni izrekati.

Vkljub § 314. se poskus ne kaznuje.

Poslednji trije odstavki veljajo tudi za § 324.

2. Razbojništvo in izsiljevanje.

§ 326.

Kdor odvzame tujo stvar s silo, uporabljeno zoper kakšno osebo, ali s pretnjo istočasne nevarnosti za življenje ali telo ali kdor kakšno osebo na drug način onesposobi, preprečiti ta odvzem, z namero, da bi pridobil s prisvojitvijo stvari sebi ali drugemu protipravno imovinsko korist, se kaznuje kot razbojnik z robijo do petnajstih let.

§ 327.

Kot razbojnik (§ 326.) se kaznuje tudi tat, ki uporabi, zaloten pri dejanju tatvine, z namero, da bi ukradeno stvar obdržal, zoper kakšno osebo silo ali pretnjo istočasne nevarnosti za življenje ali telo kakšne osebe ali onesposobi kakšno osebo na drug način, da bi mu preprečila odnesti stvar.

§ 328.

Razbojnik se kaznuje z robijo najmanj petih let ali z dosmrtno robijo:

1. če se je prizadela pri razbojništvu komu težka poškodba iz § 178. ali § 179.;

2. če je storilo razbojništvo več oseb;

3. če se je storilo razbojništvo ponoči;

4. če se je storilo razbojništvo z okrutnostjo ali mučenjem;

5. če je imel razbojnik pri sebi zaradi napada ali obrambe ali zato, da bi uničil osebe in imovino, nevarno orodje ali razpočne tvarine.

Če je bil pri tem kdo usmrčen, se kaznuje razbojnik s smrtjo ali z dosmrtno robijo.

§ 329.

Kdor izsili od drugega z namero, da bi pridobil sebi ali drugemu protipravno imovinsko korist, ko mu je zapretel z zlom ali ga je onesposobil za odpor, da kaj stori ali ne stori ali trpi na škodo svoje ali tuje imovine, se kaznuje kot izsiljevalec s strogim zaporom in v denarju in z izgubo častnih pravic.

Poskus se kaznuje.

§ 330.

Kdor preti z namero izsiljevanja (§ 329.) drugemu z ubojem ali z drugim občeznanim zločinom ali uporabi zoper koga silo, se kaznuje z robijo do petih let.

§ 331.

Kdor priobči komu z namero izsiljevanja (§ 329.), da bo izročil javnosti zoper njega ali njemu bližnje osebe karkoli, kar bi škodovalo njih časti, ter ga s tem prisili, da kaj stori ali ne stori ali trpi na škodo svoje ali tuje imovine, se kaznuje s strogim zaporom in v denarju.

§ 332.

Če vrši izsiljevalec izsiljevanje (§§ 329. do 331.) obrtoma ali nadaljevaje zoper isto osebo, se kaznuje z robijo do petnajstih let.

3. Prikrivanje in potuha.

§ 333.

Kdor prikriva stvari, o katerih je mogel misliti, da so bile pridobljene s kaznivim dejanjem, jih sprejema v zastavo ali z drugo namero, kupuje ali pomaga, da se razpečajo pri drugem, se kaznuje s strogim zaporom do treh let ali v denarju do 30.000 dinarjev.

Kdor to stori, a je vedel ali je moral smatrati, da so bile stvari pridobljene s kaznivim dejanjem, se kaznuje s strogim zaporom in v denarju.

Kdor stori dejanje iz drugega odstavka tega paragrafa obrtoma, se kaznuje z robijo do desetih let in v denarju.

4. Prevara in bankrotstvo.

§ 334.

Kdor dovede koga z namero, da bi pridobil sebi ali drugemu protipravno imovinsko korist, z lažnim predstavljanjem ali prikriivanjem ali s potvarjanjem činjenic v zmoti ali ga vzdržuje v zmoti, v kateri je oni, ter ga s tem zavede, da oni na škodo svojega ali tujega imetka ali svojih ali tujih imovinskih koristi kaj stori ali ne stori ali trpi, se kaznuje zbog prevare s strogim zaporom, v denarju in z izgubo častnih pravic.

Če se je storilo to samo z namero, oškodovati drugega, se kaznuje storilec z zaporom do treh let ali v denarju.

Poskus se kaznuje.

§ 335.

Pri pogodbah se smatra za prevaro in se kaznuje kot storilec po § 334. stranka:

1. ki je sklenila pogodbo samo kot sredstvo za prevaro ter je drugo stranko dejanski oškodovala v imetku;

2. ki je podvrgla namesto dogovorjenega predmeta drug predmet manjše vrednosti ali druge lastnosti ali zmanjšala vrednost dogovorjenega predmeta;

3. ki je preslepila drugo stranko o naravi ali bistvenih lastnostih ali sestavi in količini koristnih delov kakšnega blaga;

4. ki je preslepila drugo stranko o vrsti blaga ali njegovem izvoru, če je označba vrste blaga ali njegovega izvora, ki je blagu lažno pridodana, bistven pogoj, da se pogodba sklene.

§ 336.

Kdor stori prevaro pri državnih nabavah, se kaznuje z robijo najmanj treh let in v denarju.

§ 337.

Kdor izvršuje prevaro obrtoma, se kaznuje z robijo do desetih let.

§ 338.

Če ne znaša vrednost imovinske koristi, pridobljene s prevaro, nad 300 dinarjev, se kaznuje storilec z zaporom do treh mesecev ali v denarju do 3000 dinarjev.

Kdor stori prevaro iz nuje ter prizadene s tem neznatno škodo, toda največ do 300 dinarjev, se kaznuje z zaporom do enega meseca ali v denarju do 1000 dinarjev.

V posebno lahkih primerih sme sodišče storilca tudi oprostiti vsake kazni.

Preganjati se začne storilec na predlog.

§ 339.

Kdor izroči pisma, vreče ali pošiljke z denarjem, ki so zapečatene z uradnim pečatom in opremljene z napisom vsebine, pod polno označeno vrednostjo, najsi ve, da so se odprle in da se je denar vzlet iz njih, se kaznuje z zaporom.

§ 340.

Kdor uniči, poškoduje ali prikrije zavarovano stvar z namero, da bi dobil od zavarovatelja zavarovalnino, ali kdor provzroči, da se potopi ali razbije ladja ali drugo prometno sredstvo, ki je zavarovano ali ki mu je tovor zavarovan, se kaznuje z robijo do desetih let in v denarju.

§ 341.

Predpisi §§ 321., 324. in 325. se uporabljajo tudi na dejanja prevare iz §§ 334. do 338.

§ 342.

Kdor prodaja zaradi prevare v trgovini ali v prometu surogat blaga kot pravo blago ali prisvaja blagu lastnosti, ki jih nima, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju.

Kdor dela to obrtoma, se kaznuje s strogim zaporom in v denarju.

Sodna sodba se objavi, blago pa odvzame.

§ 343.

Kdor pri prodajanju krivo meri, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5000 dinarjev.

V povratku se kaznuje s strogim zaporom do dveh let ali v denarju do 20.000 dinarjev.

§ 344.

Dolžnik, ki navidezno ali dejanski pogorša svoje imovinsko stanje z namero, da ne bi plačal svojih dolgov, pa se otvori o njegovi imovini zaradi tega konkurz, se kaznuje zbog lažnega bankrotstva z robijo do desetih let.

To pogoršanje imovinskega stanja se izvrši s tem:

1. da je dolžnik vse svoje imetje ali njega del prikriil, navidezno prodal, brezplačno odstopil, za slepo ceno prodal ali uničil;

2. da je sklenil lažne pogodbe o dolgu ali priznal neresnične terjatve drugih;

3. da je prikriil, uničil, predrugail ali tako vodil predpisane knjige ali one, ki so po značaju posla potrebne, da se iz njih ne more zvedeti pregled njegovega pravega imovinskega stanja;

4. da je prenesel svojo trgovino in firmo na drugega brez vednosti svojih nepoplačanih upnikov.

§ 345.

Zbog malomarnega (preprostega) bankrotstva se kaznuje s strogim zaporom in z izgubo častnih pravic konkurzni dolžnik:

1. ki je postal z razkošnim življenjem ali prekomernimi domačimi stroški nesposoben za plačevanje, kakor tudi če je povzročil svojo nesposobnost za plačevanje s tem, da je odsvajal svojo imovino ali dele imovine za slepo ceno, prav tako pa tudi, če je dajal ali jemal blago lahkomišno ali nerazumno na upanje;

2. ki je zanemaril svojo trgovino in neredno vodil predpisane knjige ali knjige, potrebne po značaju posla;

3. ki je opustil, pravočasno sestaviti letno bilanco svoje trgovine;

4. ki napravi, najsi ve, da je nesposoben za plačevanje, nov dolg, izplača obstoječ dolg, dá zastavo ali ne predlaga o pravem času sodišču, naj se mu otvori konkurz, in oškoduje s tem svoje upnike ali nekatere izmed upnikov;

5. ki se je spustil v borzne ali druge spekulacije, ki niso v razmerju z njegovim imovinskim stanjem.

§ 346.

Kdor postavi, ko je postal nesposoben za plačevanje, namerno katerega izmed upnikov v ugodnejši položaj, da bi s tem oškodoval svoje ostale upnike, se kaznuje s strogim zaporom najmanj šestih mesecev in z izgubo častnih pravic.

Kaznovati ni upnika, ki je sprejel zavarovanje ali plačilo terjatve, ki mu dejanski pripada.

§ 347.

Konkurzni dolžnik, ki je obljubil ali dal kakšno korist članu upniškega zbora, da bi glasoval v njegovo korist ali da bi izostal od glasovanja, se kaznuje s strogim zaporom do dveh let.

Poskus se kaznuje.

§ 348.

Konkurzni dolžnik, ki slepi, da bi prišel do prisilne poravnave, konkurzno sodišče glede svojega imovinskega stanja, zlasti z lažnim poročilom iz knjig ali z lažnivo bilanco, se kaznuje s strogim zaporom do enega leta.

Z isto kaznijo se kaznuje tudi, kdor ravna tako pri sodišču v korist konkurznega dolžnika.

§ 349.

Predpisi § 345., št. 1. in 4., in § 346. glede nesposobnosti za plačevanje veljajo tudi za prezadolženost, kolikor je prezadolženost pogoj za otvoritev konkurza.

§ 350.

Sodišče sme kaznovati konkurznega dolžnika trgovca še s prepovedjo, samostalno voditi trgovino, v primeru § 346. pa s prepovedjo, biti član upravnega ali nadzornega odbora, direktor, prokurist ali likvidator delniške družbe.

§ 351.

Če izjavijo upniki pred sodbo, izrečeno zaradi kaznivih dejanj, ki so navedena v §§ 344. do 350., da je bodisi dolžnik, bodisi kdo drugi v njegovo korist deloma ali popolnoma zadostil njih terjatvam, vzame sodišče to zadostitev v pošteb ob odmeri kazni: ako je izreklo robijo, jo zmanjša v trajanju, če je zadostitev delna, ali jo zamenja s

strogim zaporom, če je zadostitev popolna; ako pa je izrečen strogi zapor ali zapor, omili kazni po svobodni oceni, če je zadostitev delna, ali oprosti vsake kazni, če je zadostitev popolna.

§ 352.

Vsake kazni oprosti sodišče dolžnika v primeru § 345., št. 5., če ga je upnik nasnavljal na borzne ali druge spekulacije, da bi zavaroval izplačilo svoje terjatve.

§ 353.

Vsi predpisi o konkurznem dolžniku se uporabljajo tudi na onega dolžnika, o čigar imovini se ni otvoril konkurz zbog tega, ker ni bilo imovine, iz katere bi se plačali stroški mase.

§ 354.

Kdor sporazumno z dolžnikom skrije, odpravi, odsvoji ali poškoduje izvesten sestavni del dolžnikove imovine ali kdor ostvarja izmišljene terjatve iz dolžnikove imovine, da bi pridobil s tem protipravno na škodo upnikov ali nekaterih izmed njih imovinsko korist bodisi zase, bodisi za dolžnika, bodisi za tretjo osebo, se kaznuje z robijo do desetih let.

Kdor stori to brez sporazuma z dolžnikom, se kaznuje z robijo petih let.

§ 355.

S strogim zaporom in z izgubo častnih pravic se kaznuje:

1. kdor ostvarja lažno terjatev ali terjatev v lažnem izplačilnem redu, da bi pridobil s tem vpliv na konkurz, ki mu dejanski ne pripada;

2. upnik, ki sprejme zase ali za tretjo osebo imovinsko korist ali obljubo take koristi, da bi glasoval v izvestnem zmislu ali da ne bi glasoval, kakor tudi oni, ki dá ali obljubi namerno upniku v isti namen imovinsko korist;

3. upnik, ki sprejme zase ali za tretjo osebo imovinsko korist ali obljubo take koristi, da bi glasoval za prisilno poravnavo, na katero ostali upniki niso pristali, kakor tudi oni, ki dá ali obljubi namerno v označenem namenu upniku posebno imovinsko korist.

Prav tako se kaznuje konkurzni upravitelj (branilec ali skrbnik) in član upniškega odbora, ki sprejme zase ali za tretjo osebo na škodo upnikov imovinsko korist ali obljubo take koristi, ki mu ne pripada.

§ 356.

Če je v primerih §§ 344. do 348. konkurzni dolžnik, v primerih § 355. pa upnik ali dolžnik družba, zadruga ali društvo, se uporabljajo ti predpisi tudi na njih organe ali pooblaščenca (zlasti na člane nadzornega in upravnega odbora in direktorja, prokuriste in likvidatorje delniških družb kakor tudi na odgovorne zadrušnike javne in komanditne družbe ali družbe z omejeno zavezo in družbe za posamezna podjetja), ki so izvršili dotična dejanja.

Prav tako se kaznuje, kdor je samostalno vodil dolžnikove ali upnikove posle, če stori dotično dejanje.

Če je pravna oseba član upniškega odbora, se uporabijo omenjeni predpisi na organe ali pooblaščenca, ki so storili dotično dejanje.

5. Oderuštvo in ogražanje kredita.

§ 357.

Kdor pogodi zase ali za drugega prekomerno imovinsko korist, izkorišča težko imovinsko stanje drugega pogodnika, njegovo nezadostno pojmovanje, lahkomišelnost ali zmoto o pomenu sklenjene pogodbe, se kaznuje s strogim zaporom najmanj enega meseca, v denarju in z izgubo častnih pravic.

Poskus se kaznuje.

§ 358.

S kaznijo iz § 357. se kaznuje tudi, kdor ve za to stanje, pa si priskrbi s prenosom kakšno terjatev ter jo prenese dalje na drugega ali sam zahteva njeno ostvaritev.

Poskus se kaznuje.

§ 359.

Če je namerjal pogodnik (§ 357.) drugega pogodnika gospodarski uničiti ali če sklepa take pogodbe obrtoma, se kaznuje z robijo do desetih let in v denarju.

§ 360.

Kdor izkorišča iz koristoljubja maloletnikovo lahkomišelnost ali nedostajanje skušnje zato, da bi ta obljubil njemu ali komu drugemu izplačilo denarne vsote ali da bi kaj dal ali storil, kar predstavlja denarno vrednost, ali da bi zavaroval izpolnitev take obveze, se kaznuje z zaporom do dveh let.

§ 361.

Kdor zlonamerno znatno oškoduje gospodarski kredit drugega ali spravi ta kredit v resno nevarnost, se kaznuje s strogim zaporom in v denarju.

6. Igre na slepo srečo.

§ 362.

Kdor se obrtoma bavi z igrami na slepo srečo, se kaznuje v denarju do 20.000 dinarjev, v ponovnem primeru pa tudi s strogim zaporom do enega leta in z izgubo častnih pravic.

Prav tako se kaznuje tudi, kdor mamljivo zavraja ljudi v igre na slepo srečo.

Kdor sicer na javnem kraju igra na slepo srečo, se kaznuje v denarju.

Kdor upotrebi pri igri na slepo srečo napačne kvarte ali drugače kakšno slepilo zaradi osebnega dobička, se kaznuje z robijo do petih let in v denarju.

Predmeti igre na slepo srečo kakor tudi denar, zaplenjen pri igri na slepo srečo, se odvzamejo v korist fonda (§ 42.).

§ 363.

Lastniki in najemniki kavarn (kafan), krčem (mehan) in drugih podobnih javnih prostorov, ki dopuščajo igre na slepo srečo ali dajo igralcem možnost za igro na slepo srečo ali jih prikrivajo, se kaznujejo v denarju.

V ponovnem primeru jih sme sodišče obsoditi tudi na strogi zapor do enega leta in na odvzem pravice za obratovanje trajno ali za nekaj časa ter odrediti, da se ta obsodba ob njih stroških objavi v novinah.

§ 364.

Kdor neupravičeno prireja loterijo srečk ali stvari kakor tudi kdor prodaja take srečke ali stvari, se kaznuje v denarju do 10.000 dinarjev, v ponovnem primeru pa tudi z zaporom do šestih mesecev.

Z isto kaznijo se kaznuje tudi, kdor ima neupravičeno v posesti inozemske srečke zase ali za na prodaj.

Predmeti kaznivega dejanja se odvzamejo.

7. Poškodba tujih stvari in imovinskih koristi.

§ 365.

Kdor poškoduje ali uniči tujo stvar ali jo stori za neporabno ali kdor odvaja tujo elektriko, parno ali drugo podobno silo (energijo) z namero, da bi drugega oškodoval, se kaznuje z zaporom do treh let ali v denarju do 30.000 dinarjev.

Preganjati se začne na predlog, po službeni dolžnosti pa samo, če se je poškodovala javna dobrina.

Če je provzročil storilec škodo nad 10.000 dinarjev, se kaznuje z robijo do petih let ali s strogim zaporom.

Če ne znaša vrednost poškodbe nad 300 dinarjev, se kaznuje storilec z zaporom do treh mesecev ali v denarju do 3000 dinarjev. V posebno lahkih primerih ga sme sodišče tudi oprostiti vsake kazni.

§ 366.

Z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev se kaznuje:

1. dolžnik, ki proda z namero, da bi prizadel svojemu upniku škodo, premično zastavo, ki je ostala pri njem, ali ki poškoduje, uniči, stori za neporabno premično zastavo, ki je ostala pri njem;

2. dolžnik, ki poškoduje z namero, da bi prizadel svojemu upniku škodo, svojo stvar, ki jo ima oni kot ročno zastavo ali po zadržni pravici, ali jo uniči ali stori za neporabno;

3. kdor uporabi ali pridrži z namero, da bi prizadel upniku ali lastniku izvestnih pravic škodo, stvar, ki se je službeno zarubila ali postavila pod prepoved ali pod konkurzno postopanje ali ki služi temu za zastavo ali na kateri ima pravico do užitka, ali jo temu odvzame ali jo poškoduje, uniči ali stori za neporabno;

4. kdor uniči, poškoduje, odsvoji, stori za neporabno ali drugače odpravi sestavne dele svoje imovine, ko ga čaka prisilna izvršba ali ko ta izvršba teče, z namero, da bi svojemu upniku prizadel škodo, ali izmišlja dolgove in pravne posle in tako povsem ali deloma onemogoči upnikovo poplačilo.

Preganjati se začne na predlog.

§ 367.

Kdor odvrta z izmišljanjem, prevarnimi navedbami, sumničenjem ali z drugimi nečastnimi sredstvi zoper prodajalca kupce od namerjanega kupovanja blaga pri tem prodajalcu, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju.

Preganjati se začne na zasebno tožbo.

§ 368.

Kdor izda drugemu tvorniško ali trgovinsko tajnost, za katero je zvedel v službi, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev.

Preganjati se začne na zasebno tožbo.

§ 369.

Kdor, zastopajoč imovinske koristi izvestne osebe ali skrbeč za njeno imovino, ne izpolni svoje dolžnosti z namero, da bi oškodoval to osebo, ali zlorabi njemu dana pooblastila, se kaznuje zbog te zlorabe zaupanja z zaporom do treh let.

Kdor stori to z namero, da bi pridobil s tem sebi ali komu drugemu imovinsko korist, se kaznuje s strogim zaporom najmanj treh mesecev in v denarju.

Preganjati se začne na predlog.

§ 370.

Če so storili dejanja iz § 369. predniki proti potomcem ali potomci proti prednikom v premi vrsti ali en zakonski drug proti drugemu, sme sodišče kazni omiliti po svobodni oceni, v posebno lahkih primerih pa storilce tudi oprostiti vsake kazni.

Preganjati se začne na zasebno tožbo.

§ 371.

Če je storil dejanje iz § 369. advokat, javni notar, kolikor ne posluje kot sodni poverjenik, ali državni pravni zastopnik, se kaznuje s strogim zaporom, v posebno težkih primerih pa z robijo do petih let in v obeh primerih denarno.

§ 372.

Kdor si dá izplačati kot advokat nedolgovane vsote kot takse in stroške od onega, čigar posle je opravljal, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev.

Prav tako se kaznuje javni notar kakor tudi vsak drugi pravni pooblaščenec, ki izvršuje obrtoma tuje pravne posle, pa za to ni upravičen po zakonu, če si dá izplačati večje takse in stroške, kot je predpisano.

§ 373.

Kdor zavede z namero, da bi pridobil sebi ali drugemu imovinsko korist, izkorišča nedostajanje skušnje kakšne osebe v borznih poslih, to osebo, da se spusti v trgovanje z vrednostnimi papirji ali z blagom na borzi, najsi ve ali si mora misliti, da so taki posli v očitnem nesorazmerju z zavedenčevim imovino, se kaznuje z zaporom do enega leta in v denarju.

Če storilec povrne škodo, prizadeto s svojim dejanjem, mu sodišče omili kazni po svobodni oceni; v posebno lahkih primerih pa ga sme tudi oprostiti vsake kazni.

§ 374.

Kdor javno razširja neresnične vesti z namero, da bi nasnoval druge na nakup ali prodajo vrednostnih papirjev in drugih borznih predmetov, se kaznuje s strogim zaporom in v denarju do 50.000 dinarjev.

Kdor izpodkopava vrednost državnega denarja ali državnih vrednostnih papirjev, se kaznuje s strogim zaporom najmanj šestih mesecev in v denarju do 100.000 dinarjev.

§ 375.

Kdor opravlja obrtoma vedeževanje, razlaganje sanj, prerokovanje iz kvart ali slepi kako drugače, izkorišča praznovernost drugega, ter si ustvarja

s tem dohodek za življenje, se kaznuje z zaporom do šestih mesecev ali v denarju do 5000 dinarjev.

§ 376.

Kdor odvrta koga na javni prodaji ali javni dražbi od draženja s tem, da mu obljubi ali dá kakšno korist, se kaznuje v denarju do 10.000 dinarjev.

§ 377.

Javni posojevalci, ki neupravičeno uporabljajo prejeta zastava, se kaznujejo v denarju do 10.000 dinarjev.

Preganjati se začne na zasebno tožbo.

§ 378.

V denarju do 20.000 dinarjev se kaznujejo javni posojevalci:

1. če ne vodijo predpisanih knjig o prejetih zastavah ali jih vodijo neredno;

2. če ne pokažejo na zahtevo oblasti teh knjig ali zastav ali če dajo oblasti netočno ali lažno obvestilo o zastavah.

§ 379.

Državni uslužbenec, ki uporabi denar, vrednostne papirje ali stvari, ki so mu poverjene po službi, ali jih dá v uporabo komu drugemu, se kaznuje s strogim zaporom do treh let.

§ 380.

Kdor sodno zahteva zavarovanje ali izterjavo dolga, o katerem ve, da mu je bil deloma ali celoma poravnán, se kaznuje z zaporom do dveh let in v denarju do 20.000 dinarjev.

Preganjati se začne na predlog.

§ 381.

Kdor karkoli kupi od osebe, ki nima petnajstih let, brez vednosti njenih roditeljev ali varuhov ali kdor karkoli proda taki osebi ali karkoli vzame v zameno od take osebe ter jo s tem oškoduje, se kaznuje v denarju do 10.000 dinarjev.

Preganjati se začne na predlog.

§ 382.

Kdor si dá izplačati v primerih, kjer je določilo ceno izvestne stvari ali odškodnino za izvestne posle oblastvo, ali zahteva več, kot je odrejeno, se kaznuje v denarju do 10.000 dinarjev.

§ 383.

Kdor si samolastno pribavlja kakšno imovinsko pravico, se kaznuje z zaporom do treh mesecev ali v denarju do 3000 dinarjev.

XXVIII. poglavje.

Kazniva dejanja zoper službeno dolžnost.

§ 384.

Državni uslužbenec (§ 14., št. 3.), ki zahteva ali sprejme darilo ali drugo korist, kakor tudi oni, ki zahteva ali sprejme obljubo darila ali koristi, da bi izvršil službeno dejanje ali ga ne bi izvršil, ki bi ga moral tudi brez tega izvršiti ali ne smel izvršiti, se kaznuje s strogim zaporom.

Državni uslužbenec, ki sprejme po izvršenem takem dejanju ali opustitvi dejanja darilo, ki mu pred tem niti ni bilo obljubljenega niti ga ni zahteval, se kaznuje z zaporom.

§ 385.

Državni uslužbenec, ki zahteva ali sprejme darilo ali drugo korist, kakor tudi ki zahteva ali sprejme obljubo darila ali koristi, da bi izvršil službeno dejanje, ki bi ga po zakonu ne smel izvršiti, ali da ne bi izvršil službenega dejanja, ki bi ga po zakonu moral izvršiti, se kaznuje z robijo ali zatočenjem do petih let.

§ 386.

Državni uslužbenec, ki prekrši v izvrševanju svoje službe, zakon z namero, da bi izvestni osebi koristil ali jo oškodoval, se kaznuje z zaporom najmanj šestih mesecev.

Če stori to sodnik, častni sodnik ali rabsodnik pri službenem poslovanju ali odločanju v pravnih stvareh, se kaznuje z zatočenjem do petih let ali z zaporom.

§ 387.

Sodnik, častni sodnik ali rabsodnik, ki sprejme za izvršeno ali opuščeno sodniško dejanje darilo ali drugo korist ali zahteva obljubo tega ali pristane na tako njemu dano obljubo, se kaznuje s strogim zaporom.

Če stori to za sodniško dejanje, ki ga mora po tem izvršiti ali ne izvršiti, se kaznuje z robijo do petih let.

Če obseza izvršitev ali opustitev sodniškega dejanja tudi prekršitev zakona ali drugo prekršitev službene dolžnosti, se kaznuje storilec z robijo do desetih let.

§ 388.

Denar ali stvari, ki jih je dobil državni uslužbenec (§§ 384. do 387.), se odvzamejo v korist fonda (§ 42.).

§ 389.

Državni uslužbenec, ki si dá izplačati od koga v kakršnikoli obliki nekaj, česar oni ni dolžan plačati, ali več, kot mu je dolžan, kakor tudi državni uslužbenec, ki izplača ob izplačilu iz državne blagajne ali izroči ob izročitvi kakšne stvari v svojo korist manj, se kaznuje z zaporom.

§ 390.

Državni uslužbenec, ki izsili v kazenskem, civilnem, disciplinskem ali upravnem postopanju z uporabo protipravnih sredstev kakšno izjavo, se kaznuje z zaporom.

§ 391.

Državni uslužbenec, ki komu protipravno vzame prostost ali ga zadrži dlje, kot dopušča zakon, neprostega ali ga nezakonito izžene, se kaznuje z zaporom do treh mesecev.

§ 392.

Državni uslužbenec, ki izvrši ali odredi izvršitev sodbe, ki ni postala izvršna, dasi ne gre za izvršitev, ki bi jo zakon izjemoma dopuščal pri sodbah, ki še nimajo izvršne moči, se kaznuje z zaporom do treh let.

§ 393.

Državni uslužbenec, ki ne stori, kar bi bil po zakonu dolžan storiti, z namero, da bi koga obvaroval kazni, zapretnene z zakonom, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Državni uslužbenec, ki ne izvrši pravno močno izrečene kazni, dasi ni zaprek za izvršitev, ali izvrši namesto nje manjšo ali lažjo kazen ali izvrši kazen zoper drugo osebo namesto zoper obsojenca ali pusti obsojencu pobegniti iz kraja, kjer prestaja kazen na prostosti, se kaznuje s strogim zaporom.

§ 394.

Paznik ali spremljevalec, ki pusti pobegniti osebi, kateri je prostost vzeta, se kaznuje s strogim zaporom.

Če stori to iz malomarnosti, se kaznuje z zaporom do enega leta.

§ 395.

Državni uslužbenec ali verski predstavnik, ki prisili koga z zlorabo svoje službe ali svojega položaja, da kaj stori ali ne stori ali da kaj trpi, s čimer se žali kakšna njegova pravica, se kaznuje z zaporom ali v denarju do 50.000 dinarjev.

Preganjati se začne na predlog.

§ 396.

Državni uslužbenec, ki nezakonito odredi ali izvrši preiskavo stanovanja ali osebe ali nezakonito odvzame korespondenco ali druge stvari, najdene pri preiskavi, se kaznuje z zaporom do enega leta.

Preganjati se začne na predlog.

§ 397.

Državni uslužbenec, ki postavi v službeni spis, zapisnik ali listino karkoli neresničnega ali zamolči resnično činjenico ali overovi s svojim podpisom ali službenim žigom spis, zapisnik ali listino z neresnično vsebino ali take dokumente uniči ali skrije, se kaznuje s strogim zaporom ali z zaporom.

Če stori državni uslužbenec to z namero, da bi pridobil sebi ali drugemu korist ali da bi drugega oškodoval, se kaznuje z robijo do desetih let.

§ 398.

Verski predstavnik, ki ne vpiše rojstva, poroke ali smrti v knjigo, predpisano za to, se kaznuje z zaporom do enega leta ali v denarju do 10.000 dinarjev.

§ 399.

Verski predstavnik, ki poroči osebi, med katerima zakon (brak) po zakonu ni dopusten, se kaznuje z zaporom ali v denarju.

Z isto kaznijo se kaznuje tudi verski predstavnik, ki poroči osebo, katera je stopila prej v zakon po predpisih katerekoli vere, priznane v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev, ali katera je prej sklenila civilni zakon.

Če ostane zakon v veljavi, se kaznuje verski predstavnik v denarju do 5000 dinarjev, toda sodišče ga sme tudi oprostiti vsake kazni.

§ 400.

Verski predstavniki, ki uporabljajo v strankarske namene svojo duhovno oblast po verskih molitnicah ali s sestavki verskega značaja ali drugače v izvrševanju svoje poklicne dolžnosti, se kaznujejo z zaporom do dveh let ali v denarju.

§ 401.

Državni uslužbenec, ki priobči komu brez dovolitve pristojnega oblastva karkoli, kar je zvedel v službi kot tajnost, se kaznuje z zaporom do dveh let.

Prav tako se kaznuje tudi, kdor stori to po izstopu iz službe.

Če stori državni uslužbenec to z namero, da bi pridobil sebi ali drugemu korist ali da bi drugega oškodoval, se kaznuje s strogim zaporom.

§ 402.

Državni uslužbenec poštné stroke se kaznuje z zaporom:

1. če odpre brez odredbe pristojnega oblastva pošti predano pismo ali pošiljko;
2. če uniči, prikrije pismo ali pošiljko ali je ne vroči onemu, ki mu je poslana;
3. če priobči komu vsebino, za katero je zvedel iz odprtega pisma ali odprte pošiljke.

Tako se kaznuje tudi oni državni uslužbenec poštné stroke, ki dopusti, da stori kdo drugi eno ali drugo teh dejanj.

§ 403.

Državni uslužbenec telegrafske stroke, ki ali kaj izpusti, izpremeni v telegramu, predanem zaradi odprave, ali telegrama sploh ne odpravi ali ne preda onemu, ki mu je namenjen, ali ki priobči vsebino telegrama drugemu ali ki telegram uniči, se kaznuje z zaporom.

§ 404.

Državni uslužbenec telefonske stroke, ki dopusti ali olajša, da govori ali da posluša pogovore na telefonu tudi drugi, ki ni dobil zveze, ali ki priobči drugemu pogovor, se kaznuje z zaporom do treh mesecev ali v denarju do 3000 dinarjev.

III. oddelek: Končna odredba.

§ 405.

Ta kazenski zakonik za kraljevino Srbov, Hrvatov in Slovencev stopi v veljavo, ko se razglasi v «Službenih Novinah»; dan, ko dobi obvezno moč, pa se odredi s posebnim zakonom.

V B e o g r a d u, dne 27. januarja 1929.; št. 6401.

Aleksander s. r.

Minister pravde:

dr. M. Srškić s. r.

Videl in pritiskal

državni pečat

čuvár državnega pečata,

minister pravde:

dr. M. Srškić s. r.

(L. S.)

Predsednik

ministrskega sveta,

minister

za notranje posle:

častni adjutant

Njegovega Veličanstva

kralja,

divizijski general:

Peter Živković s. r.